

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Завтра — День енергетика

Щоб не загубився жоден кіловат

▶ СТОР. 9

Культура

Здрастуй, Верді!

▶ СТОР. 13

Надзвичайна ситуація

«Обіцянки нічого не варті, коли в гаманці порожньо»

▶ СТОР. 14

№ 243 (5743) СУБОТА, 21 ГРУДНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Голова Верховної Ради України Володимир РИБАК

Шлях до єднання

Завершується 2013 рік. Через тиждень Україна перетне його рубіж, згадуючи успіхи та негаразди та вдивляючись у контури 2014 року. Для багатьох українців останній тиждень 2013-го назавжди запам'ятається відсутністю традиційної передноворічної атмосфери та відчуття довгоочікуваної різдвяної казки. Столиці України навіть довелося відмовитися від традиційної новорічної ялинки та різдвяних ярмарків у центрі міста через протест Євромайдану.

Події грудня розхитали Україну, як човен у морі, винесли її на перші шпальти газет, а кадри з Майдану відкривали топ-новини на телеканалах в усьому світі. У міжнародних коментарях, в аналітичних розробках міжнародних мозкових центрів знову залунала тривожна тема загрози можливого розколу української держави та імовірних геополітичних наслідків такої катастрофи для Європи.

▶ СТОР. 2

Правову оцінку буде надано кожному рішенню, яке приймалося в ніч на 30 листопада

Генеральний прокурор доповів про події на Майдані Незалежності та вулиці Банковій

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 20 грудня

Верховна Рада заслухала інформацію Генерального прокуратури з приводу подій, що сталися в ніч з 29 на 30 листопада та 1 грудня 2013 року, щодо учасників акцій на Майдані Незалежності та на вулиці Банковій. Підтримати Генпрокурора до парламенту прибули члени Кабінету Міністрів.

Генеральний прокурор Віктор Пшонка повідомив, що розслідування подій 30 листопада та 1 грудня перебуває під його особистим контролем. За його словами, слідство з'ясувало, що протидія з боку окремих мітингувальників та встановлення на Майдані Незалежності новорічної ялинки стали безпосереднім приводом для залучення правоохоронців.

▶ СТОР. 4

За підсумками круглого столу планують напрацювати Меморандум порозуміння

У рамках загальнонаціонального круглого столу «Об'єднаємо Україну» триває дискусія щодо пошуку шляхів виходу з політичної кризи. Вчорашнє засідання відбулося за участі Голови Верховної Ради Володимира Рибака, трьох екс-президентів — Леоніда Кравчука, ініціатора проведення круглого столу, Леоніда Кучми, Віктора Ющенка, але без участі чинного глави держави Віктора Януковича. А також були присутні народні депутати, представники уряду, адміністрації Президента, громадськості та релігійні діячі.

▶ СТОР. 3

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

Квартири до свята

Два ордери на квартири до професійного свята вручив миколаївським міліціонерам в. о. міського голови Юрій Гранатуров. Крім того, представник міської влади пообіцяв найближчим часом розв'язати гостру проблему УВС — надати нове приміщення для правоохоронців Миколаєва, які кілька років працюють у скрутних умовах.

— Ми нині розглядаємо варіанти, щоб розмістити міське управління міліції в гідному будинку з гідним технічним оснащенням, — повідомив Юрій Гранатуров, **повідомляє наш власкор Ірина НЕЖИГАЙ.**

Щедрий ужинок волинян

З початку року аграріями Волині вироблено сільськогосподарської продукції на понад шість мільярдів гривень. Зростання порівняно з минулим роком становить 2,5 відсотка. Зокрема, отримано 123 тисячі тонн м'яса, 442 тисячі тонн молока та 181 мільйон штук яєць, намолочено 910 тисяч тонн зерна, зокрема 175 тисяч тонн кукурудзи. Останній показник є рекордним для області, **передає наш власкор Микола ЯКИМЕНКО.**

КОРОТКО

■ На луганській шахті «Марія-Глибока» ТОВ «Інтер-інвествугілля» на вимогу трудового колективу виплачено всю заборгованість із заробітної плати та підвищено мінімальні тарифні ставки і посадові оклади, **інформує наш власкор Алла АНТІПОВА.**

■ На Херсонщині різко зріс рівень безробіття. За останній місяць кількість людей, які зареєструвалися на біржі праці, збільшилася на 20,7 відсотка, сягнувши 11 тисяч осіб, **передає наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

Усі дорогоцінні метали, окрім паладію, стали дешевші — *НБУ*

Шлях до єднання

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Із наближенням Нового року намітилися перші ознаки поступового виходу України з грудневої політичної кризи. У своєму інтерв'ю українським телеканалам Президент Віктор Янукович оцінив відновлення роботи Верховної Ради як перше свідчення початку виходу з кризи. Продовжуючи думку Глави держави, слід, на жаль, визнати й той факт, що Україна також «завдячує» парламенту непрогнозованим розвитком перших протестів та їх загостренням до рівня політичної кризи. Точніше, його окремим політичним лідерам, які використали енергію студентських та молодіжних виступів «за європейську інтеграцію України» у своїх егоїстичних політичних цілях.

На національному круглому столі за участю Президента України Віктора Януковича природа та причини Євромайдану вже були детально та глибоко проаналізовані. Чимало було та ще буде сказано правильних слів про можливі шляхи виведення України з кризового стану, про нагальні кроки угамування псевдореволюційних настроїв у певної частини суспільства, про стримування деструктивних політичних сил від штучного розколу країни. Як керівник парламенту, поділюсь власними висновками щодо деяких важливих уроків грудневого протистояння та масових виступів людей в столиці та інших центрах України.

По-перше, бурхливі події грудня наочно показали всій країні, та й усьому світові, що приводом для потрясінь такого масштабу в Україні обрана далека від щоденних, нагальних потреб населення віддалена геополітична стратегія держави, яка, до речі, не зазнала змін. У цьому контексті скажу, що тільки політична воля та зрілий реалізм, продемонстровані Президентом України Віктором Януковичем у Вільнюсі та Москві, врятували країну від неминучого економічного колапсу та подальших політичних землетрусів.

По-друге,

як публічний політик, вважаю, що серйозних коректив у нашій державі вимагає вся система комунікації влади з народом.

Вона має стати нарешті відвертою, правдивою та переконливою. Реальним поштовхом для виступів молоді на Майдані фактично послужило нерозуміння населенням дій влади, його невиправдано завищені владою очікування, що, мовляв, вже завтра будемо жити «як європейці». На жаль, ми не змогли представити населенню ясну та зрозумілу картину переваг та ризиків на шляху до інтеграції нашої економіки до ЄС. Якщо бути відвертим, чимала, а може, й головна провина у цій інформаційній плутанині належить передусім парламентським полум'яним «златоустам». Саме Верховна Рада, як головний політичний дискусійний майданчик, мала би стати центром серйозної та обґрунтованої розмови з виборцями та з громадянським суспільством про реальності політичної асоціації України з Євросоюзом, перспективні виграші та потенційні втрати економіки від укладення угоди про глибоку зону вільної торгівлі з ЄС. Замість цього з парламентської трибуни місяцями тривали лобістські заклики та популістські заклинання про нашу «природну європейськість».

Третій урок, який ми повинні винести з нинішньої ситуації в країні, полягає у тому, що чимало публічних, обраних людьми політиків різних рівнів у спотвореному вигляді розуміють свою місію, як лідерів. На мою думку, справжній політик мусить бути лідером у системному розв'язанні повсякденних, болючих для суспільства проблем, а не у виведенні колон на майдани. Якби політичні партії та депутати з таким завзяттям віддавали би усіх себе роботі у радах всіх рівнів, на майданах не грілися би навколо вогнищ невдоволені своїм життям люди та не били б у металеві діжки розгублені студенти. Політики, не здатні вгамувати власні амбіції та досягти компромісу, приречені на коротке політичне життя.

У цьому зв'язку можна лише порадити всім українським депутатам (а їх понад 225 тисяч у радах різного рівня) не брати приклад зі своїх колег у Верховній Раді, які на час політичної кризи паралізували парламент.

На фоні кризового розвитку подій повністю був зупинений процес розробки та прийняття ключових законопроектів. Зокрема, під загрозою опинилася доля державного бюджету України на 2014 рік, пакета важливих законопроектів соціально-економічного спрямування, прийняття законів, що забезпечують створення нових робочих місць, збільшення соціальної допомоги населенню. Відкладено розгляд важливих законопроектів, які згідно з Національним планом дій Президента мають вдосконалити законодавство про місцеве самоврядування. Це, зокрема, проекти законів «Про органи самоорганізації населення» в новій редакції, «Про співробітництво територіальних громад», «Про право територіальних громад на об'єднання», «Про місцевий референдум», «Про службу в органах місцевого самоврядування». Загалом до остаточного розгляду в парламенті повністю підготовлено понад 750 важливих для суспільства законопроектів. Замість їх розгляду та прийняття опозиційні члени парламенту взяли «кризові канікули».

До того ж парламентарії навіть не помітили першу річницю своєї роботи, власний ювілей, який можна визнати дуже повчальним з професійної точки зору. Так,

12 грудня цього року була пройдена п'ята частина дистанції каденції цього парламенту. Період «політичного учнівства» для депутатів сьомого скликання завершився.

Люди в Україні очікують щоденної змістовної та системної законодавчої роботи, яка згодом позитивно позначатиметься на житті населення країни. Отже, електоральний тиск на депутатський корпус наростає і це плідно впливає на почуття відповідальності та конструктивізм у законотворчій роботі парламенту. Наприклад, Верховній Раді вдалося надолужити згаяне на старті, зламати саморуйнівні тенденції на початку її роботи: подолано дві серйозні парламентські кризи, покладено край безглуздій практиці блокувань роботи, вгамовані зайві емоції. Ми успішно знайшли компромісне рішення щодо Закону про Регламент та виключили з парламентської практики «заочне голосування за того хлопця». Верховна Рада перестала бути парламентом «кнопкодавів»! Ось деякі цифри законодавчого доробку парламенту за рік.

За 62 дні роботи Верховної Ради України сьомого скликання відбулося 88 пленарних засідань, на яких прийнято рішення з 635 питань. Щодо суб'єктів права законодавчої ініціативи розглянуто 31 законопроект, поданий Президентом України, 132 — Кабінетом Міністрів України, 436 — народними депутатами України.

Це насамперед пакет з 16 законів у рамках підготовки Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Окремо нагадаю про внесення змін до Конституції України щодо повноважень Рахункової палати та посилення гарантій незалежності суддів.

Основну частину прийнятих парламентом протягом року законів становлять закони України, що регулюють державну соціальну політику. Усіх не перелічити, але назву найбільш знакові. Це закони, які підсилюють соціальний захист учасників бойових дій та інвалідів війни, погашають заборгованість державних підприємств вугільної галузі перед Фондом соціального страхування від нещасних випадків та професійних захворювань; поліпшено також законодавство щодо призначення та індексації пенсій та соціального захисту бездомних осіб. Парламент затвердив широку Загальнодержавну соціальну програму поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища на 2014—2018 роки. Верховна Рада також прийняла цілий пакет законів, які стосуються захисту прав та інтересів дітей. Наприклад, підсилено захист прав дітей під опікою та збільшена матеріальна підтримка сімей з такими дітьми; зміцнена також державна соціальна допомога для дітей-інвалідів, покінчено з бюрократією при отриманні державної допомоги при народженні дитини, призначенні пенсій батькам, які виховали п'ятеро і більше дітей.

Не можу не згадати дуже важливий блок прийнятого законодавства, який допоможе серйозно оздоровити сферу господарської діяльності та бізнесу. Насамперед Верховна Рада прийняла закон, який вдосконалив реалізацію державної антикорупційної політики. Ним внесені зміни до 25 законодавчих актів України, що дасть можливість ефективніше боротися з проявами корупції.

У новій редакції введено дев'ять законів та чотири — прийнято в рамках ухвалення рішень Президента України, зокрема, про затвердження Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми України, про Митний тариф України та про засади функціонування ринку електричної енергії України.

Хочу окремо відзначити дуже важливу сферу діяльності Верховної Ради України, яка має підкреслено публічний та прозорий характер. Протягом сьомого скликання Верховна Рада провела 11 парламентських слухань та 11 годин запитань до уряду. Крім того, в комітетах проведено 21 слухання з найактуальніших соціально-економічних та правових питань, а також понад 150 конференцій, семінарів, круглих столів тощо.

Здавалось би, що парламент сьомого скликання нарешті надійно став на рейки професійної роботи і впевнено йшов до продуктивного завершення року. Грудневі події, на жаль, перекреслили цю обнадійливу картину. У чому причина такого «зриву», чим пояснити, що переважна частина депутатського корпусу була втягнута у вир політичних амбіцій опозиційних фракцій та їх лідерів? Відповідь однозначна — жадоба до влади політиків, які марять президентською булавою і «зірвалися» у фальстарт власної президентської кампанії. Груднева криза в Україні дала ще один показовий приклад, як невгамовні амбіції політиків можуть довести цілу країну до краю прірви, розмінюючи інтереси нації та держави на власні акції.

У такій обстановці багатотисячний депутатський корпус України (225 тисяч політиків — депутатів рад різного рівня) мав би виступити у ролі колективного лідера у всіх регіонах та здійснити впевнені кроки для повернення країни до стабільності та нормального розвитку. Сьогодні це значною мірою залежить саме від народних депутатів, від авторитету та впливу органів самоврядування на настрої людей, їх віру у здатність влади стабілізувати наш спільний човен — Україну. Для мільйонів українських громадян в усіх регіонах депутатський корпус є уособленням державної влади, якому вони на виборах довірили захищати свої інтереси. Прийшов час всім тверезомислячим політикам підтвердити свої лідерські якості.

Найперше, чого вимагає країна сьогодні — це знайти порозуміння зі опонентами у радах, нав'язати активний діалог опозиції щодо шляхів зміцнення стабільності у своєму регіоні, своїй місцевості, своєму місті або селищі. Не менш, а може й більш важливим є діалог публічної влади з громадою. Підсумком такого діалогу має бути відновлення повної довіри населення до влади, до обраних виборцями органів самоврядування. Люди повинні нарешті зрозуміти, що депутат — не пихатий чиновник від влади, а їх вірний союзник та довірений представник у владі.

Лейтмотивом усієї депутатської роботи у ці та наступні дні має стати ключове слово «єднання». Ми були свідками, як у дні кризи майданні заводії-трибуни намагалися протиставити одні регіони іншим, нав'язати колективний образ якщо не ворога, то принаймні антипода українцям сходу, чи заходу, півдня чи півночі. Депутатський корпус України має проявити себе політичною силою єднання, а не розмежування суспільства. У нас одна спільна Батьківщина, і ми її нікому не віддамо. Виборці у всіх регіонах країни мають чітко розуміти, що не люди малюють уявні кордони посеред України. Народ не обманути — державу рвуть на шматки так звані «лідери», які марять владою та власним князівством в Україні.

Повертаючись до природи грудневої кризи в Україні, ми маємо визнати, що її глибинною причиною є часто виправдане невдоволення громадян стандартами свого життя, соціально-економічними умовами у своєму регіоні, корупцією, низькою якістю послуг, незаслужено низьким рівнем оплати праці, пенсій та соціальної підтримки.

У цьому контексті влада у регіонах, особливо там, де помилково вважають, що тільки підписання угод миттєво перетворює Україну на Європу, має зрозуміти, що дива не буває! Щоб зробити Україну європейською, треба щодня і роками створювати Європу в Україні.

Відозвами та закликами обласних, районних та міських рад асоціації та членства в Європейському Союзі не набудеш! Так само лозунгами зарплату та пенсії людям не піднімеш. Отже, час робити буденні справи для людей: будувати якісні дороги, поліпшувати матеріально-технічну базу шкіл та дитячих садків, дбати про стан лікарень та системи екстреної медичної допомоги, навести чистоту та порядок на вулицях наших міст і сіл, сприяти малому та середньому бізнесу, які є головним генератором робочих місць, захищати його від корупційних зазіхань.

Образно кажучи, прийшов час «генерального прибирання» в країні.

Чим скоріше депутатський корпус та Верховна Рада повернеться до неухильного виконання своїх конституційних обов'язків, тим скоріше Україна увійде в русло нормального, спокійного життя. Тим більше у неї шансів на подальший розвиток та європейське майбутнє.

Голова Верховної Ради України
Володимир РИБАК.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

За підсумками круглого столу планують напрацювати Меморандум порозуміння

ПОЧАТОК НА 2-Й СТОР.

Опозиція була представлена на рівні заступників голів фракцій — Сергій Соболєв («Батьківщина»), Віктор Чумак («УДАР») і Андрій Мохник («Свобода»). Перед початком засідання парламентарі пояснили відсутність лідерів фракцій тим, що вони сподівалися продовження дискусії з участю Президента.

Відкриваючи круглий стіл, Л. Кравчук відзначив, що після останнього засідання ситуація в країні залишається гострою, і в суспільстві досі не спокійно, а недовіра між владою та різними політичними силами породжує різні оцінки і прогнози стосовно розв'язання кризи. «І напруга набула такої гостроти, що навіть діти в День Святого Миколая просили не подарунки, а щоб заспокоїлося суспільство», — сказав перший Президент України.

І оскільки нині найбільші суперечки точаться щодо московських та євроінтеграційних угод, головуючий запропонував заслухати тих, хто брав участь у підготовці євроінтеграційних угод та підписаних між Україною та Росією і поставити їм запитання.

Глава адміністрації Президента Сергій Льовочкін поінформував учасників зібрання про суть домовленостей у Москві — 14 угод і документів, які були підписані 17 грудня під час проведення засідання Україно-Російської міждержавної комісії. До того ж він наголосив, що цей перелік документів є вичерпним, і жодних таємних угод чи документів не підписували. За словами С. Льовочкіна, підписані документи спрямовані на відновлення постачання українських товарів до Російської Федерації та економічної співпраці двох держав, спрощення перетину кордону, двостороннє співпраці в боротьбі з незаконним обігом наркотиків, в галузі попередження і ліквідації промислових аварій, катастроф та стихійних лих, у сфері суднобудування, серійного виробництва літаків, створення спільних підприємств для реалізації космічних проектів тощо. А ось вирішення чи не найважливішого питання — знижки ціни на російський газ. Заступник глави адміністрації Президента також запропонував усім бажаючим ознайомитися з копіями підписаних документів.

Віце-прем'єр-міністр Юрій Бойко повідомив, що з метою уникнення усіх проблем у торговельно-економічній співпраці між Україною та Росією було підписано так звану дорожню карту щодо ліквідації обмежень у торговельно-економічних операціях — скасовано всі квоти (загалом 40 обмежень), зокрема, стосовно експорту українських кондитерських виробів, труб, залізничних вагонів тощо. Найвагомішою домовленістю урядовець назвав вирішення питання газу — зниження ціни до 268,5 долара США за 1000 кубометрів газу з 1 січня 2014 року. Ціна на газ розраховуватиметься кожен квартал за формулою, яка визначена в контракті. Під час перемовин, за словами Ю. Бойка, була проблема, як відійти від фіксації обсягів газу, який закуповується, бо Україна скорочує обсяги споживання газу, замінюючи його на власні енергетичні ресурси, і така тенденція збережеться і надалі. Однак російська сторона з розумінням поставилася до цього. При цьому урядовець наголосив, що новий газовий контракт є відкритим, і його оприлюднено у ЗМІ. Вагомими, відзначив віце-прем'єр, також є домовленості про високотехнологічні проекти — зокрема, запуск спільної ракети в космос, будівництво в Керченській протоці, серійний випуск літаків тощо.

Представники опозиції забажали почути інформацію про кредитну угоду з Росією. Ю. Бойко запевнив, що умови кредиту досить комфортні — під 5% річних, тоді як МВФ пропонував кредит під 4% річних. Однак якщо МВФ вимагав підвищити тарифи для населення на тепло та відпустити гривню у вільне плавання, то з боку Росії таких вимог не було. «Цей кредит є досить вигідним для України», — запевнив урядовець.

За підсумками круглого столу планується напрацювати Меморандум порозуміння.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 5-Й СТОР.

На вищому рівні технології

Президент України Віктор Янукович взяв участь у церемонії запуску «Гідроагрегату №2» Дністровської ГАЕС. Міністр енергетики та вугільної промисловості України Едуард Ставицький доповів главі держави, що його доручення стосовно цього об'єкта виконано.

Президент України дав дозвіл на початок виконання програми пускових операцій «Гідроагрегат №2» Дністровської ГАЕС та привітав енергетиків з введенням його в експлуатацію. За його словами, Дністровська ГАЕС відтепер стане не лише найбільшою гідроакумулюючою станцією Європи, а й шостим за масштабом об'єктом гідроенергетики у світі.

«Реалізація цього проекту яскраво демонструє рівень технологій, які сьогодні використовує наша держава», — зазначив Віктор Янукович.

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

ПРИВІТАННЯ

Працівникам та ветеранам енергетичної сфери України

Шановні друзі!
Щиро вітаю всіх вас із професійним святом — Днем енергетика України!

В умовах науково-технічного прогресу енергетична сфера України є однією з найбільш важливих для розвитку вітчизняної економіки, адже електроенергія є основою життєзабезпечення нашої держави.

Професія енергетика потребує глибоких знань, високої кваліфікації, постійного вдосконалення і наполегливої роботи над собою. Колективи енергетичних підприємств, самовіддано працюючи у складних умовах, виявляють щоденну турботу про громадян країни, дбаючи про якісне енергопостачання та безпеку енергосистем.

Сьогодні відбувається модернізація та оновлення енергетичної галузі, здійснюється добудова гідроелектростанцій, енергоблоків атомних електростанцій відповідно до найсучасніших технологій та вимог безпеки. Переконаний, що енергетична сфера буде успішно розвиватися, впроваджуючи новітні досягнення світової науки та втілюючи в життя програми з енергозбереження.

Зичу вам, дорогі друзі, добра і щастя, миру та злагоди, невичерпної життєвої наснаги і трудових здобутків в ім'я України!

Голова Верховної Ради України Володимир РИБАК.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 10-Й СТОР.

Ми уважно дослуховуємося до рекомендацій ПАРЄ

***В Україні свідомі того, що для реалізації корінних реформ та остаточного виконання наших міжнародних зобов'язань потрібно провести системну конституційну реформу. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Рибак під час зустрічі зі співдоповідачами Моніторингового комітету Парламентської асамблеї Ради Європи Марієттою де Пурбе-Лундін та Мейліс Репс у п'ятницю* (на знімку).**

Вітаючи представників ПАРЄ у стінах парламенту України, Володимир Рибак нагадав, що недавно нашу країну відвідав Генеральний секретар Ради Європи Т. Ягланд, який висловив своє бачення щодо створення передумов для розв'язання політичної кризи в Україні. Також, за його словами, відбулася конструктивна бесіда з членами Спеціального комітету ПАРЄ зі спостереження за повторними парламентськими виборами в Україні. Керівник парламенту з приємністю зауважив, що у своїй заяві після завершення роботи члени Спеціального комітету «відзначили спокійну атмосферу в день виборів, дали схвальну оцінку організації голосування на виборчих дільницях».

Голова Верховної Ради, високо оцінюючи конструктивний підхід ПАРЄ та готовність надати практичну допомогу у вирішенні внутрішньополітичних проблем, наголосив, що в Україні розраховують на виважені та об'єктивні оцінки політичних процесів в Україні.

Володимир Рибак також підкреслив, що курс нашої держави стосовно якнайшвидшого завершення виконання взятих на себе зобов'язань перед Радою Європи залишається незмінним. Він констатував, що Україна досягла конкретних результатів у виконанні рекомендацій, викладених як у Резолюції ПАРЄ №1862, так і в попередніх документах Асамблеї.

Також, за його словами, після тривалої роботи спільно з експертами Ради Європи в цьому році було підготовлено та винесено на розгляд Верховної Ради України проект закону «Про прокуратуру», який також пройшов експертизу Венеціанської комісії та отримав схвальну оцінку.

Керівник парламенту підкреслив, що Україна уважно дослуховується до рекомендацій Парламентської асамблеї Ради Європи, пов'язаних із проведенням реформи виборчої системи, зазначивши, що в червні 2013 року Венеціанська комісія схвалила рекомендації до виборчих законопроектів та діяльності Центральної виборчої комісії.

Сторони також обговорили поточну політичну ситуацію в Україні.

Голова Верховної Ради зазначив, що, усвідомлюючи напругу, яка спостерігається сьогодні в суспільстві, надзвичайно корисним виявилося проведення загальнонаціонального круглого столу, ідею якого з самого початку підтримав і до якого активно долучився Президент України.

У свою чергу, співдоповідачі Моніторингового комітету висловили задоволення продовженням курсу України на євроінтеграцію, зокрема, у частині вдосконалення законодавства у сфері правоохоронної системи, роботою над змінами до Конституції України. «Ми раді, що буде продовжена робота над тими зобов'язаннями, які взяла Україна перед Радою Європи, у частині дотримання прав людини, свободи слова, свободи зібрань та об'єднань», — зазначила М. де Пурбе-Лундін.

Торкаючись питання внутрішньополітичної ситуації в Україні, співдоповідачі висловили сподівання, що обидві сторони «виявлятимуть волю до компромісу для того, щоби швидше розв'язати проблеми, які виникли».

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ЦИТАТА

Голова Верховної Ради Володимир РИБАК:

«Мирні громадянські акції, які тривають на підтримку європейської інтеграції України, свідчать як про активність громадянського суспільства в державі, так і про масову підтримку українським народом зближення з Європейським Союзом. Ця підтримка повністю відповідає офіційній позиції України, яка й надалі налаштована на докладати рішучих зусиль до успішної реалізації євроінтеграційного курсу держави».

Правову оцінку буде надано кожному рішенню, яке приймалося в ніч на 30 листопада

Генеральний прокурор доповів про події на Майдані Незалежності та вулиці Банковій

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 20 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Керівництво департаменту культури Київської міської державної адміністрації двічі письмово зверталося до столичної міліції щодо необхідності забезпечення охорони громадського порядку, зокрема під час монтування ялинки. Саме на 30 листопада були заплановані основні роботи», — сказав Віктор Пшонка.

Генпрокурор повідомив, що слідчі органи прокуратури похвилинно відновили хід подальших подій. Так, за його словами, о 3-й годині 52 хв. для прибирання території та монтування новорічної ялинки на Майдан прибув транспорт комунальних служб. Однак агресивно налаштовані учасники акції на їх зауваження не реагували, почали штовхати комунальників, блокувати рух автомобіля, збивати встановлену огорожу. Тож близько 4-ї години майстер дільянки Комунального підприємства «Шляхово-експлуатаційне управління Шевченківського району» звернувся до працівників міліції із заявою про правопорушення та з проханням забезпечити належні умови праці.

«Правоохоронці, що перебували на Майдані, закликали мітингувальників звільнити територію для проведення комунальними службами монтажних робіт. Учасники акції на це не відреагували», — зауважив він.

О 4-й год. 7 хв. за безпосередньої команди начальника управління громадської безпеки київської міліції та його заступника розпочалося створення кордону для обмеження доступу на Майдан Незалежності. Правоохоронці продовжували через гучномовець пропонувати звільнити Майдан, однак мітингувальники ніяк на це не реагували. О 4-й год. 10 хв. працівники підрозділу «Беркут» почали дії, спрямовані на витіснення мітингувальників з Майдану Незалежності. Зважаючи на активний опір з боку учасників акції, окремі працівники підрозділу розпочали індивідуально застосовувати спеціальні засоби. Одночасно підрозділи внутрішніх військ створили коридори безпеки для виходу людей. Під час витіснення з Майдану Незалежності частина громадян підкорилася вимогам правоохоронців та залишила територію через коридор безпеки. Водночас група радикально налаштованих мітингувальників почала кидати у працівників «Беркуту» каміння, скляні та металеві банки, палаючі палиці. Унаслідок цих дій було госпіталізовано 16 правоохоронців.

Через таку поведінку мітингувальників працівники «Беркуту» вдруге застосували спеціальні засоби.

Також В. Пшонка констатував: «Рівень застосування сили до правопорушників з боку правоохоронців не відповідав небезпечності посягання та ситуації, що склалася».

О 4-й год. 22 хв. витіснення громадян з Майдану Незалежності було завершено. Як повідомив Генпрокурор, у ході проведення цих заходів 35 активних учасників акції було доставлено до Шевченківського райвідділу міліції. Стосовно 10 складено протоколи про адміністративні правопорушення.

На табло в сесійній залі демонструється відео подій на Майдані Незалежності і Банковій, запропоноване Віктором Пшонкою до перегляду народним депутатам.

Нині, за словами В. Пшонки, слідство ведеться у трьох основних напрямах встановлення причетності та ступеня винуватості:

1) керівництва та працівників підрозділу міліції особливого призначення «Беркут»;

2) встановлення державних посадовців, котрі мають стосунок до прийняття певних рішень або, навпаки, до бездіяльності, що призвело до порушення закону та наслідків, які сьогодні маємо;

3) організаторів акцій та безпосередньо тих осіб, які ці провокації влаштовували.

В. Пшонка повідомив також, що на підставі отриманих доказів слідчими Генпрокуратури чотирьом особам — Попову, Сівковичу, Коряку та Федчуку — було вручено повідомлення про підозру у скоєнні кримінального правопорушення. Проте є об'єктивні чинники, які не дають змоги завершити розслідування у короткі терміни. Але, незважаючи на це, запевнив Генпрокурор, правову оцінку буде надано кожному рішенню, яке ухвалювалося тієї ночі.

Що стосується подій на Банковій 1 грудня, то до них, за словами В. Пшонки, причетні члени радикальних угрупувань, які вже тривалий час діють під виглядом громадських організацій, у тому числі й спортивного спрямування.

Насамкінець Генпрокурор зауважив, що правда у кожного своя. І заради об'єктивності запропонував народним обранцям переглянути запис тих подій. Депутати від опозиції назвали відео упередженим і змонтованим на користь влади.

Інформацію Генпрокурора було взято парламентом до відома. Після оголошення депутатських запитів Голова Верховної Ради привітав усіх з наступаючими святами. Він побажав, щоб 2014 рік приніс усім мир, спокій, злагоду і впевненість у майбутньому.

Із днем народження цього дня вітали **Сергія Горохова** та **Дмитра Шпенова**.

Наступне пленарне засідання відбудеться 14 січня 2014 року.

Олена ГОРБУНОВА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Держбюджет–2014 планують схвалити на початку нового року

Вечірнє засідання 19 грудня

Під час вечірнього засідання відбулася презентація проекту закону про Державний бюджет України на 2014 рік. За словами доповідача — першого заступника міністра фінансів Анатолія Мярковського, в цілому консолідований бюджет прогнозується в обсязі понад 500 мільярдів гривень. Дефіцит бюджету становитиме близько 60 мільярдів гривень, або 3,6 відсотка валового внутрішнього продукту. Відповідно, видатки зведеного бюджету плануються в обсязі приблизно 560 мільярдів гривень. На кінець 2014 року державний борг становитиме 35 відсотків ВВП — уряд вважає цей показник безпечним для нашої країни.

Говорячи про збільшення соціальних стандартів, урядовець запевнив, що рівень їх зростання буде майже вдвічі більшим, ніж середньорічна інфляція. «При середньорічній інфляції на рівні 4,3 відсотка всі соціальні стандарти в середньому за рік зростуть на 8,1—8,2 відсотка», — сказав А. Мярковський.

Також він повідомив, що в бюджеті на 2014-й очікується 17 мільярдів гривень доходів від приватизації. «Є затверджений список підприємств для приватизації», — зазначив урядовець. Щоправда, як свідчить практика попередніх років, закладені до бюджету доходи від приватизації ніколи не надходили у повному обсязі.

Крім того, перший заступник міністра фінансів наголосив на тому, що наступного року плануються три етапи підвищення мінімальної заробітної плати — загалом середнє зростання має становити 8,2 відсотка. Щодо посадового окладу працівника першого тарифного розряду Єдиної тарифної сітки, то від грудня 2013-го до грудня 2014-го він збільшиться на 18,7 відсотка.

Наступного року з державного до місцевих бюджетів буде перераховано трансфертів на суму 128,4 мільярда гривень, зокрема, дотацій вирівнювання — 63,2 мільярда, додаткових дотацій — 1,2 та субвенцій — 63,9 мільярда гривень.

Після завершення доповіді урядовця глава парламенту Володимир Рибак зазначив, що відповідно до статті 154 Регламенту проект Держбюджету вважається прийнятим Верховною Радою для подальшої роботи.

А перед цим парламент ухвалив постанову про особливості процедури розгляду і прийняття проекту закону про Державний бюджет України на 2014 рік. Цей документ передбачає, що після представлення проекту 19 грудня народні депутати не пізніше 8 січня 2014-го зможуть подати свої пропозиції до Комітету Верховної Ради з питань бюджету. Підготовка проекту у бюджетному комітеті має завершитися до 10 години 16 січня 2014 року. «Відповідно Верховна Рада матиме можливість вже 16 січня розглянути цей законопроект та прийняти його в цілому», — сказав голова Комітету Верховної Ради з питань бюджету Євгеній Геллер.

Зазначимо, що однією з умов опозиції для розблокування роботи Верховної Ради було ухвалення закону про звільнення затриманих учасників протестів. Тож спочатку народні депутати 339 голосами розглянули та ухвалили в цілому законопроект про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань. За словами доповідача — народного депутата Павла Петренка, цей документ передбачає звільнення від відповідальності осіб, які були учасниками акцій протесту та масових заходів, щодо їхніх дій і рішень у період з 21 листопада 2013 року і до дня набрання чинності цим законом. Крім того, всі кримінальні провадження та провадження стосовно вчинення адміністративних правопорушень, відкриті з приводу вищезгаданих подій, підлягають закриттю, а нові кримінальні провадження не можуть бути відкриті. «Особи, притягнуті до кримінальної відповідальності, відповідальності за адміністративні правопорушення з приводу подій, визначених статтею 1 цього закону, підлягають звільненню від відповідальності та визнаються такими, що не мають судимості і відповідальності за адміністративні правопорушення», — йдеться у законопроекті. Усі затримані мають бути звільнені впродовж 10 днів з моменту набрання цим законом чинності.

Верховна Рада також ухвалила низку інших законопроектів: про внесення змін до Податкового кодексу України щодо ставок окремих податків та податкових пільг; про внесення змін до Закону «Про державну службу» (щодо набрання чинності тільки з 1 січня 2015 року); про внесення змін до Закону «Про судоустрій і статус суддів» (щодо посадового окладу суддів).

На початку засідання головуючий повідомив про вихід зі складу фракції Партії регіонів народного депутата Володимира Мельниченка.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Створять ТСК щодо розслідування діяльності міліції під час розгону активістів

Опозиція прийняла рішення зареєструвати постанову про створення Тимчасової слідчої комісії щодо розслідування діяльності правоохоронних органів під час розгону мирних демонстрацій по всіх містах України. Про це на брифінгу заявив лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк.

В інтерв'ю журналістам голова фракції ВО «Свобода» Олег Тягнибок зазначив, що Генеральний прокурор дав односторонню та упереджену оцінку резонансним подіям, які відбуваються в Україні. «Те відео, яке показали у парламенті, змонтоване за принципами політичної агітації та переходить будь-які межі. Це підтверджує, що влада разом із прокуратурою, іншими органами влади, котрі мали бути незалежними, цілеспрямовано намагаються ще більше поглибити політичну кризу. Такий виступ Генпрокурора просто неприпустимий для будь-якої європейської цивілізованої держави, а відео, продемонстроване ним, — це ганьба, яку соромно показувати у найвищому законодавчому органі країни», — сказав парламентарій.

У свою чергу лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко заявив, що Генеральна прокуратура відверто маніпулює фактами щодо акцій протесту, які відбуваються в Києві. «Генпрокуратура зробила маніпулятивну відеопідбірку, мета якої — показати, що нібито мітингувальники самі винні. Це свідчить про те, що влада не збирається притягувати винних до відповідальності», — сказав він.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

За підсумками круглого столу планують напрацювати Меморандум порозуміння

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК НА 1, 3-Й СТОР.

Перший віце-прем'єр Сергій Арбузов вкотре підкреслив, що європейська інтеграція — це наріжний камінь вітчизняної політики, як внутрішньої, так і зовнішньої, і альтернативи європейського вибору України нема. Він нагадав, що виконано більшість вимог «списку Фюлле», прийнято понад 80 євроінтеграційних законопроектів, і двері для України залишаються відчиненими. За словами урядовця, нині триває діалог щодо мінімізації економічних ризиків та торговельних проблем для нашої держави. «Питання не в тому, що це відбудеться, а коли і як, — сказав С. Арбузов. — Потрібно провести діалог з ЄС щодо всіх аспектів Угоди про асоціацію, які викликають тривогу. Ми не торгуємося, але хочемо знати, що буде завтра. Ми повинні рухатися до ЄС, але зберігати стратегічне партнерство з Росією. Щодо цінностей і стандартів вибір має бути однозначним — це Європа».

Опозиціонери закликали чесно сказати про причини, які призвели до політичної кризи в країні. Віктор Чумак («УДАР») назвав головною проблему корумпованості держави, що зменшує довіру до влади.

Л. Кравчук також повідомив, що до нього надходить дуже багато листів та звернень від учасників Євромайдану, зокрема, студентів, котрі висловлюють бажання взяти участь у роботі круглого столу за участю Президента України Віктора Януковича. Л. Кравчук пообіцяв поінформувати В. Януковича щодо цих пропозицій і повідомити, коли можливо буде зібратися у такому складі.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак повідомив, що вчора о 8-й годині ранку підписав ухвалений парламентом закон про припинення кримінального переслідування всіх учасників Євромайдану і направив його до адміністрації Президента.

Однак опозиція заявила, що не почала від влади всіх відповідей на головне питання — який же вихід із кризи і коли буде покарано винних, тож запросила на чергове віче на Майдані наступної неділі — 22 грудня.

«Обіймочки», як символ відкритих сердець

Активісти «Площі єднання» будуть раді, якщо євромайданівці захочуть у них погостювати

Учора в маленькому містечку — в Маріїнському парку, де проходить безстрокова акція-мітинг на підтримку курсу Президента, активно обговорювали минулий День Святого Миколая, коли на вулиці Банковій мітингувальники із «Площі єднання» зустрілися з активістами Євромайдану.

Учасники безстрокового мітингу на підтримку курсу Президента в інтерв'ю «Голосу України» поділилися, що на зустріч із євромайданівцями йшли винятково з відкритими серцями й теплими почуттями. Про зустріч домовилися заздалегідь, навіть назву їй підібрали відповідно — «Обіймочки», як символ взаєморозуміння. Найближчим часом "Площа єднання" разом з Євромайданом планують провести змагання з футболу, перетягування канату, армрестлінгу, зіграти у КВК, і найцікавіше — разом зустріти Новий рік. Крім того, активісти "Площі єднання" зізнаються, що будуть раді, якщо євромайданівці захочуть погостювати в них у наметовому містечку, яке за останні два тижні з кількох наметів розрослося в повноцінне місто з тисячами мешканців. Тут є польові кухні, дрова, електрика.

На «Площі єднання» представлено практично всі регіони України. Є свій штаб, медпункти, церква, недавно почав роботу прес-центр. Загалом люди налаштовані дружелюбно і прагнуть лише одного — консолідації суспільства, процвітання та єдності в державі, і вважають своїм обов'язком заявити про це, зібравшись воєдино.

Народні депутати Вадим Колесніченко, Віктор Турманов, Анатолій Близнюк подякували своїм прихильникам за підтримку й активну громадянську позицію. Вони неодноразово підкреслювали, що Україна й Росія змогли подолати взаємне нерозуміння та підтвердити стратегічний формат партнерства. І Президент Віктор Янукович зробив абсолютно правильні кроки на шляху до взаємовигідної стабілізації відносин між обома державами. Крім того, за їхніми словами, асоціація з Європейським Союзом є стратегічною метою для України, а курс на євроінтеграцію залишається незмінним.

На знімку: мітинг прихильників Партії регіонів у Маріїнському парку столиці.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Третя сила закликає почути її голос

Уранці 20 грудня в центрі столиці знову можна було помітити велику кількість спецпризначенців. Вони щільно заблокували кілька вулиць, створивши незручності для мешканців довколишніх будинків. Декого просто не випускали на вулицю, в інших перевіряли документи без пояснення причин такого тотального фейс-контролю. «Ми з дружиною взагалі подумали, що вже запровадили надзвичайний стан, доки ми збиралися на роботу», — з обуренням каже чоловік, котрий мешкає на Трьохсвятительській.

З'ясувалося, «надзвичайний стан» серед білого дня спричинено виїзними зустрічами Президента: Віктор Янукович брав участь у Подячному молебні на Володимирській гірці, вітав у приміщенні МВС правоохоронців з Днем працівників міліції, відвідав палац «Україна» з нагоди Дня енергетика та церемонії запуску «Гідроагрегату №» Дністровської ГАЕС. Звісно, що такі важливі події не могли обійтися без прикриття вчорашніх іменинників — тисяч співробітників спецназу...

Посилена присутність міліції на вулицях Києва привела в бойову готовність загони самооборони Євромайдану, а мобілізовані телефонними дзвінками кияни покваплилися збільшити кількість учасників ранкової і денної варти. На щастя, поки що обійшлося без штурму.

Президент не обмежився молитвами і вітаннями: як відомо, Віктор Янукович запропонував провести ще один круглий стіл для розв'язання політичної кризи. У зв'язку з цим третя сила — громадське крило Майдану — заявила про бажання взяти в ньому рівноправну участь. Представники громадських ініціатив та неполітичних об'єднань підписали маніфест, у якому закликали владу й опозицію розпочати публічні переговори з прямою трансляцією в телеефірі та з рівним представництвом трьох сторін. Представників міжнародної громадськості пропонують запросити для участі в них як спостерігачів.

Серед вимог підписантів маніфесту: відставка Кабінету Міністрів і звільнення керівників апарату РНБО, призначення технічного уряду з авторитетних фахівців, не причетних до партій та олігархічних груп, зміна Генпрокурора. І, само собою, підписання Угоди про асоціацію з ЄС. У разі відмови від переговорів у запропонованому форматі громадське крило продовжуватиме мирний протест доти, доки на нього позитивно не відреагує той, хто «чує кожного».

А 19 грудня, близько 20-ї години розпочався феєрверк, у київське небо здійнялися майже 2 тисячі ліхтариків. Прихильники опозиційних лідерів розцінювали це як салют на честь ухвалення закону про звільнення усіх затриманих та засуджених за участь в акціях протесту. «Після цього ми очікуємо, що одну з основних вимог Майдану про припинення політичних репресій буде виконано. Ба, більше, відповідно до цього закону, усі кримінальні справи, відкриті проти активістів майданів, має бути закрито. Відтак близько 300 громадянам, яких нині викликають на допити в прокуратуру, міліцію та СБУ в Києві та по всій Україні, дадуть спокій і звільнять від кримінального переслідування і допитів», — сказав лідер «Свободи» Олег Тягнибок. Він також додав, що ухвалення цього закону — це відповідь багатьом скептикам, які казали, що протест на Майдані нічого не дасть.

Людмила КОХАНЕЦЬ,
Сергій ЛАВРЕНЮК.

На знімку: у столичному парку Т. Шевченка відбувся загальностудентський марш-протест проти угоди з Кремлем.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У НОМЕР

Відзвітувати про витрачені Євромайданом кошти

Повідомлення про те, що зібраними для потреб Євромайдану коштами зловживають, з'явились у кількох тернопільських інтернет-виданнях. Ишлося, зокрема, про те, що до столиці нібито відправляють фіктивні автобуси. Організатори Тернопільського Євромайдану у відповідь на ці закиди терміново скликали прес-конференцію.

Вони повідомили, що за період з 22 листопада по 17 грудня було зібрано 1 119 333 гривні. Більшість коштів витратили на перевезення людей до столиці — 738 тисяч. У середньому поїздка туди і назад одного майданівця обходилась у 160 гривень. Загалом їх перевезли понад 4 тисячі. Частину коштів витратили на організаційні моменти: сцену, мобільний зв'язок, поліграфічну продукцію, а також на харчування. Понад 390 тисяч гривень ще залишилося. Про те, як їх витратять, обіцяли повідомити додатково.

На запитання кореспондента «Голосу України»: «Доки стоятиме майдан?» конкретної відповіді не прозвучало. Одні говорили «До перемоги», інші не приховували, що чекають вказівок від своїх партійних лідерів з Києва.

Тим часом місцевий Театральний майдан спорожнів. Навіть у відведені для інформації години в обідню пору сюди приходить не більше двох-трьох десятків людей.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Чернігівський «Беркут» не зрадить присязі

УМВС України в Чернігівській області офіційно спростувало заяви окремих політичних та громадських діячів про участь працівників місцевого «Беркуту» в розгоні Євромайдану 30 листопада. Як зазначається у роз'ясненні, 24 листопада 2013 року на підставі телеграми міністра внутрішніх справ України Віталія Захарченка до Києва для надання допомоги у забезпеченні охорони громадського порядку справді було направлено частину особового складу роти міліції особливого призначення. Проте 30 листопада та 1 грудня працівники чернігівського спецпідрозділу перебували в резерві ГУМВС міста Києва та участі в подіях на Євромайдані і на вулиці Банковій не брали.

Загалом же у цей час постраждало дев'ять працівників міліції, вісім із них досі перебувають на стаціонарному лікуванні з черепно-мозковими травмами, переломами, хімічними опіками очей.

УМВС України заявило, що жоден із працівників міліції Чернігівщини, у тому числі й спецпідрозділу «Беркут», не зрадить присязі й не братиме участі в політичних інтригах.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Прокурори вимагають скасувати рішення

Прокурори виявили 12 рішень місцевих рад, пов'язаних із підготовкою до підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, що ухвалені з перевищенням повноважень, наданих законодавством про місцеве самоврядування. Таким, наприклад, вони вважають рішення сесії однієї із селищних рад про використання прапора Євросоюзу на приміщеннях установ, організацій, підприємств, хоча ці питання не належать до компетенції депутатів селищної ради. Або рішення сесії сільради у Кам'янець-Подільському районі, яке передбачало негайне усунення від обійманої посади міністра внутрішніх справ. У більшості рішень ідеться про відставку уряду, дострокові вибори Президента та депутатів Верховної Ради, що суперечить законодавству про місцеве самоврядування. Прокурори звернулися з позовами до суду про скасування цих рішень.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Справедливість влади

Кожне суспільство живе за досить зрозумілим принципом — демократичного устрою влади і активної громадянської участі людей у вирішенні кардинальних питань свого життя. Сутність розвинутості демократії визначається здатністю суспільства впливати на владу, вимагати служіння його інтересам. Ці аксіоматичні принципи створюють умови стабільного розвитку держави, коли пріоритетними стають спілкування між владою і народом, постійний комунікативний зв'язок у громадян з суб'єктами державної влади і політичної діяльності.

За народним волевиявленням

Відповідальність за прийняті закони, слова і вчинки, за стан справ і в країні, і в кожній територіальній громаді вимірюється ступенем довіри громадян до Президента, уряду, парламенту, місцевих керівників виконавчих органів.

Вимога одна — влада рахується з народним волевиявленням, влада дійсно служить людям, реагує на кожний прояв суспільного спротиву.

У протилежних умовах різко зростає ціна помилкових і неефективних рішень з боку влади, а отже, виникає суспільне відчуження від влади, несприйняття її політики.

За нинішніх умов найважливішим для демократії є прояв волі громадянського суспільства, свідомості його громадян незалежно від професії, віку і соціального стану. Саме вони створили свій Народний форум на Майдані Незалежності. Якщо на владу ніщо вже не впливає, крім власного розсуду, а її владу виконують услужливі органи, в т. ч. і адміністративні суди, позбавляючи народ права на всеукраїнський референдум (у 2000 році його результати були проігноровані), а щодо волевиявлення народу напередодні підписання Угоди про асоціацію з ЄС адміністративний суд Києва не дозволив народу визначитися у тому, як повинна надалі діяти влада. На мій погляд, такий конституційний інститут як референдна демократія перетворився на «керовану» форму, втрачаючи ознаки вільного волевиявлення. Чи не тому волелюдну атмосферу на Майдані люди вважають місцем психологічного розуміння однієї для всіх мети — кращого життя? Це право кожної людини не записано в Конституції, бо воно належить до природних прав.

Якщо виникають розбіжності у розумінні об'єктивних потреб суспільства і оцінкою їх владою, воля народу стає домінуючою для державного управління, оскільки верховенство влади народу є конституційно обумовленим (легітимним згідно зі статтями 5 і 19 Конституції). Від державної влади суспільство вимагає справедливості, виходячи з інтересів народу.

Спокуса зневажати суспільний інтерес

Що це означає? Справедливість, на жаль, знаходиться на другому місці. Влада, ігноруючи громадянське суспільство, користується всіма засобами примусу, оскільки вона має підпорядковані інструменти комунікації з народом, адміністративні і людські ресурси для приборкання будь-якого небажаного волевиявлення, судовий порядок оголошення «верховенства закону». Тобто влада, як правило, не відмовляється від спокуси зневажати суспільний інтерес, змушувати громадянське суспільство підкоритися волі державної влади. Хіба не є очевидним, що суспільні відносини у цьому випадку ускладнюються до рівня конфлікту, але вже приборкати громадянське суспільство стає досить проблематичним? Якщо люди не змиряться з владою, яка не виконує своїх зобов'язань перед людьми, потрібно вже їх загальне волевиявлення і ніхто не вправі вирішувати те, заради чого громадянське суспільство захищає свої цінності.

Поняття «авторитет» і «репутація» влади пов'язані з таким його феноменом, як довіра народу. Тут не може бути ілюзій, оскільки світогляд людини переносить образ довіри до влади на реальність. Тиражуючи штучні стимули розвитку суспільства, втрачаючи реальність відносин з народом, влада вдається до агресії, коли зникають межі між істиною і неправдою, між авторитетом і феноменом, між дійсними інтересами суспільства і примарними обставинами, на які посилається влада в конкретних ситуаціях.

Демократичний баланс

У кожній зарубіжній державі поліція вважається інструментом охорони життя, конституційних прав громадян і всіх інших суспільних цінностей. Кожен страж порядку керується і виконує принцип відданості закону і громадянському обов'язку. Державна влада не може порушувати демократичний баланс дотримання суспільного спротиву і застосування агресії проти населення, коли відбувається волевиявлення народу. У поліції є так звана соціальна місія, яка дуже цінується і сформульована вона у резолюції №690 Парламентської Асамблеї Ради Європи від 9 травня 1979 р. «Основні принципи етики поліцейської служби». В них закладена основа: обов'язки поліцейського утверджувати силу закону і святість щоденним несінням служби. Далі резолюція містить заборону поліцейському брати участь у масових стратах і катуванні навіть у випадку, коли наказ про подібні «заходи» дає вища інстанція. Мабуть, ніколи не читали резолюцію наші «захисники закону», коли вони виконували функцію агресії — так зване «зачищення майдану» від студентів і молоді. Суттєво важливим є закріплення особистої відповідальності поліцейського: він відповідає за свої власні дії і за ті дії, які він згідно з наказом виконує або не виконує у разі, коли вони не відповідають закону.

Якщо суспільство проявляє готовність сприймати резолюції ПАРЄ, то це вказує на обов'язок держави визначити чіткі межі компетенції надання розпоряджень. Це необхідно для того, щоб начальник міг визначити, за яку дію або бездіяльність, як вказує стаття 10 Резолюції, зрештою, несе відповідальність поліцейський. Хіба можна ігнорувати необхідність чіткого визначення компетенції — в інтересах самого поліцейського, коли це має бути директивним положенням для законодавця і влади.

Заходи проти шкоди

В українських законах і відомчих інструкціях не міститься навіть приблизного визначення системи законних гарантій і правових заходів проти будь-якої шкоди, яка може бути завдана діями поліцейського. Коли агресія влади заподіяла матеріальну і моральну шкоду, чи є справедливою для контексту стаття 25 Закону України «Про міліцію», згідно з якою працівник, що виконує свій обов'язок відповідно до наданих законом повноважень, і у межах закону, не несе відповідальності за завдану шкоду і не відшкодовує збитки державі. Ось тут і є різниця між європейським правом і національним законом про міліцію, яку в міліцейських університетах країни чомусь ніяк не пропонували змінити доктори і кандидати наук, які ретельно вивчають науку управління в органах МВС, викладають її, а такі розбіжності не сприймають у принципі.

Резолюція містить статтю 12, яка акцентує увагу на необхідності обмежувати насильство під час виконання обов'язків, застосовуючи його тільки у надзвичайних випадках у розумних межах.

Безумовно, заслуговує на поширення і в сучасних умовах такий підхід, який пропонує ця стаття, де наріжним каменем повноти влади, що надана поліцейському, повинно бути положення, згідно з яким авторитет поліції у суспільстві значною мірою залежить від тих засобів, які вона застосовує для виконання своїх обов'язків.

Нарешті, слід відмітити останню статтю 16, яка є актуальною для України як держави—члена ООН. У ній ідеться про належну оцінку суспільством роботи поліцейських і у моральному, і у матеріальному плані. Зазначається важливість нормальних відносин між поліцією і громадськістю.

Хоча від моменту складання цієї резолюції до сучасних подій агресії міліції минуло вже багато часу, основні її положення цілком зберігають свою силу та актуальність. Текст наведеного документа заслуговує на те, щоб із ним обов'язково були ознайомлені курсанти — майбутні працівники органів внутрішніх справ, весь міліцейський персонал. Йдеться про необхідність виховання нового типу стража правопорядку в Україні.

Особливу увагу привертає морально-етичний кодекс поліцейського США. Він за обсягом менше сторінки, його складено як своєрідну присягу, в якій зазначено: «Як офіцер поліції, визнаю за свій основний обов'язок служити людям...». Відмітний знак управління є символом довіри суспільства, яким поліцейський користується, поки дотримується етики поліцейської служби. Для кожного з них справедливість є також критерієм його вчинків, так визначає кодекс поліцейського.

На жаль, аналізувати позитивні цінності європейської поліцейської служби нам довелося після очевидних насильницьких дій міліцейських підрозділів проти мирних і зовсім неагресивних студентів і молоді. Хіба так має проявлятися вірність державі, її моральним і правовим цінностям озброєних представників влади? Якщо в Україні сприйняли рішення Європейського конгресу з питань управління якістю роботи поліції (березень 1998 р., Мюнхен), та занадто міліція запізнилась на вимогу конгресу створити нову модель діяльності поліції у XXI ст., визначивши своїм завданням надання послуг населенню. Адже є сьогодні ті держави, з кого слід брати приклад, коли агресію влада не може проводити поліцейськими силами проти своїх громадян. Саме про це свідчить Положення про етичні принципи поліцейської служби у Великій Британії. Цікаво відзначити, що у Франції Кодекс деонтології національної поліції (Декрет №86592) набрав чинності у березні 1986 року, містить три розділи, у яких обов'язковими для поліцейських є виконання моральних норм.

Якщо залишати право на агресію і пригнічення людини, підкорення міліції центральним органам влади, це означає сьогодні погоджуватися з подіями і проявами насильства над мирними громадянами 30 листопада, а це ніяк не буде сприйнято суспільством у запевненнях влади покарати винних і позбутися агресії проти народу.

Український народ — справжній творець своєї долі, і це сьогодні набуває величезного значення у всіх сферах його участі в управлінні, реалізації форм волевиявлення, передбачених Конституцією України.

Анатолій СЕЛІВАНОВ,
доктор юридичних наук, професор, дійсний член (академік) Національної академії правових наук України, заслужений юрист України.

Звернення до Конституційного Суду України: вимоги та поради

Неспроможність людей у багатьох випадках на практиці реалізувати свої права ні для кого не є новиною. Це пояснюється цілою низкою причин; одна з них — слабкий рівень правової поінформованості людей і, хоч як це прикро, нерідко невисокий рівень правової допомоги, яку вони можуть отримати, звертаючись до фахівців. Це яскраво простежується на прикладі реалізації громадянами України їх права на конституційне звернення — клопотання до Конституційного Суду України про офіційне тлумачення Конституції та законів України з метою захистити порушені конституційні права і свободи. Зрозуміло, конституційне звернення — специфічний інструмент захисту прав, це не звичайний позов до суду загальної юрисдикції. Однак і дієвість його особлива. Через конституційне звернення можна захистити не тільки власні права, а й права тисяч громадян — через відповідне тлумачення норм Конституції і законів України, а також через можливе визнання законів чи їх окремих положень такими, що не відповідають Конституції (ці закони чи положення втрачають чинність і перестають діяти).

За всього розмаїття складності життєвих ситуацій, у які потрапляють люди, треба зрозуміти, що Конституційний Суд не вирішує питання встановлення та відновлення соціальних пільг, нарахування та перерахунку пенсій, перегляду судових рішень, притягнення до відповідальності суддів судів загальної юрисдикції, посадових осіб органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування тощо, як і не можуть давати останнім вказівок щодо вирішення таких питань. Інше означало б вихід за межі повноважень, визначених законом.

Типовою помилкою, якої припускаються автори конституційних звернень, є адресовані Конституційному Суду України прохання «розтлумачити» (конкретно роз'яснити), як практично застосувати ту чи іншу правову норму. Тут треба брати до уваги, що практичне консультування у правових питаннях не тотожне офіційному тлумаченню положень Конституції чи законів України, яке повноважний здійснювати Конституційний Суд. Роз'яснення волі законодавця, втіленої в положеннях закону, висвітлення їх юридичного змісту принципово відрізняється від указівок щодо того, які й чиї конкретні кроки передбачає те чи інше положення закону для своєї реалізації.

Отже, підставою для конституційного звернення є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У конституційному зверненні мають бути зазначені: 1) прізвище, ім'я, по батькові громадянина України, іноземця чи особи без громадянства; адреса, за якою особа проживає, або повна назва та місцезнаходження юридичної особи; 2) відомості про представника особи за законом або її уповноваженого за дорученням; 3) статті (окремі положення) Конституції України або Закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України; 4) обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції або законів України; 5) дані щодо інших документів і матеріалів, на які посилаються суб'єкти права на конституційне звернення (копії цих документів і матеріалів додаються); 6) перелік документів і матеріалів, що додаються. Конституційне звернення, документи та інші матеріали до нього подаються в трьох примірниках, воно надсилається до Конституційного Суду поштою або передається безпосередньо до його Секретаріату без стягнення державного мита.

Навіть якщо громадянин звертається до Конституційного Суду через адвоката або іншого представника, конституційне звернення має підписати особисто він. Конституційне звернення також може бути внесено кількома громадянами, але в такому разі кожен з них має довести відповідними документами факти неоднозначного застосування положень, про офіційне тлумачення яких йдеться, внаслідок чого порушені чи можуть бути порушені його права і свободи.

(Закінчення на 7-й стор.)

Соціальні загрози та ризики

Катастрофічно знизилася довіра до правоохоронних органів, покликаних захищати права і свободи людей, законність і правопорядок, стояти на сторожі інтересів держави. Міліції у липні цього року виявили довіру лише 7,1% опитаних, у тому числі довіряли повністю 0,8%, прокуратурі — відповідно — 7,1 і 0,9%, податковій інспекції — 7,7 і 0,9%. Навіть армії не довіряють зовсім або переважно 41,7%, а 36,2% не визначилися з відповіддю.

За більш як десять останніх років не був таким низьким рівень довіри населення і до політичних партій (6,6% цього року), профспілок (15%), а також банкам, страховим компаніям, керівникам державних підприємств, приватним підприємцям. Навіть про недовіру співвітчизникам, сусідам, колегам заявляють 15—20% опитаних. Дещо зросла довіра до засобів масової інформації. Але рівень довіри й до них не перевищує 40%, до того ж цілком довіряють лише 3,3% учасників моніторингу.

Передумова протестних виступів

Такої тотальної недовіри і — додам: зневіри в українському суспільстві ще не було. Не враховувати цього влада не має права. Тим більше що підстав для такого ставлення до органів влади, інших суспільних інститутів більш ніж достатньо. Погіршення становища в економіці, фінансовій сфері, зростання безробіття, масова бідність, сформування в нашому суспільстві різко поляризованої за прибутками і рівнем життя соціальної структури, поглиблення прірви між купкою багатіїв, які і в умовах глобальної кризи примножують свої статки, і масою знедоленого народу. А ще — неможливість для мільйонів людей задовольнити навіть найневідкладніші життєві потреби, фактичне зруйнування декларованих у Конституції систем ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування, у тому числі надання медичної допомоги безоплатно, загальнодоступності та безоплатності освіти. До цього додам неможливість для громадян у багатьох випадках знайти захист своїм законним правам у владних структурах, тотальна, безпрецедентна корумпованість і — як наслідок — невдоволення величезної кількості громадян своїм життям і тим, як ведуться справи в державі, — усе це є об'єктивною передумовою нинішніх масових протестних виступів.

Про настрої, що переважають у суспільстві, промовисто свідчать хоча б такі дані соціологічного моніторингу.

Із усіх опитаних 82,7% вважають, що влада зовсім не вирішує або вирішує лише для годиться проблеми, пов'язані з підвищенням добробуту населення, зменшенням нерівності, понад 68% — що вона так само діє в обстоюванні загальнонаціональних інтересів, зміцнення злагоди і єдності в суспільстві.

У тому, що українська прокуратура служить будь-кому, хто заплатить, переконані 42,5% респондентів; стосовно міліції цей показник сягає 49,1%, а судів — 55,5%. На думку ще близько 20% учасників дослідження, правоохоронні органи служать Президенту чи іншим керівникам влади.

Про неможливість контролювати дії владних структур заявили 76,5% громадян. Більш ніж удвічі збільшилася порівняно з 2010 роком кількість тих, хто вважає, що в Україні не можуть вільно висловлювати свої політичні погляди (було 12,2%, тепер — 28%).

Як і в попередні роки, понад 40% учасників дослідження (точніше — 44%) вважають, що Україні не потрібна багатопартійна система; 45,1% не бачать серед існуючих на сьогодні в Україні політичних партій і рухів таких, яким би можна було довірити державну владу. На думку 48,7% респондентів (у 2010 році було 30,3%), у країні немає політичних лідерів, які можуть ефективно керувати країною.

Ще 28,3% не змогли дати відповіді на це запитання.

Чого бояться українці?

Лише 11,1% опитаних вважають, що в країні не все так і погано, можна жити, водночас третина — що терпіти таке тяжке становище вже неможливо. Люди найбільше бояться: зростання цін (79,6%), безробіття (78,1%), невиплати зарплат, пенсій, допомог (75,4%), зростання злочинності (49,3%), зараження туберкульозом, іншими загрозливими для життя інфекціями (36,6%), зупинення підприємств (36,4%), голоду (29,8%), холоду в квартирах (18,4%), масових вуличних безпорядків (18,6%), установлення диктатури в країні (18,3%).

На думку переважної більшості, Україні не вдалося стати демократичною, правовою, соціальною державою. Так вважають — відповідно — 51,2%; 65,1%; 60,4% учасників опитування. Зазначаючи, що сьогодні не діють моральні цінності, які пропагувалися в Радянському Союзі (соціальна рівність, колективізм, взаємодопомога, підтримка держави тощо), 48% опитаних заявили, що не сприймають, як свою, ту систему цінностей, яка склалася в Україні за роки незалежності (приватна власність, прагнення до збагачення, індивідуалізм тощо).

Оцінюючи політичну ситуацію в країні, 57,8% респондентів вважають її напруженою, а кожний п'ятий (19,3%) — критичною, вибухонебезпечною, 42,5% — за необхідність активно протестувати проти погіршення умов життя.

Проблема вибору зовнішньополітичного курсу

Ці показники самі по собі не можуть не викликати занепокоєння. Але більше тривожить інше. Відповідні свідчення досліджень минулих років, які кожного разу публікувались, доводилися, можна не сумніватися, до найвищих органів державної влади. Чому вони не реагували на вкрай тривожні тенденції, наростання протестних настроїв у суспільстві? Чому не прислуховувалися до думки народу, пропозицій науковців, неупереджених експертів, а то й прямо ігнорували їх?

До чого це призвело, бачимо на ситуації, що склалася навколо проблеми вибору варіанта інтеграції України. Адже наукові установи Національної академії наук України, Компартія, деякі громадські організації завчасно попереджали владу проти поспішності, на переконливих фактах показували ризики і небезпеки для нашої країни у разі підписання в такому вигляді Угоди про асоціацію і Зону вільної торгівлі з ЄС, пропонували провести всеукраїнський референдум, запитати думку народу з цього питання. Все це ігнорувалося.

А проведенню референдуму, ініційованого Компартією, чинилися всілякі перешкоди, чим порушувалися Конституція, вимоги Закону про референдум. Дозвіл на парафування Угоди про асоціацію і Зону вільної торгівлі було надано і рішення про її підписання ухвалено тоді, коли практично ніхто в уряді її не читав, хоча б тому, що вона ще не була перекладена українською мовою. Ставлення в суспільстві до обраного урядом варіанта інтеграції нехтувалось. Між тим, як показав липневий моніторинг, попри тривалу активну пропаганду «переваг» євроінтеграції, головним союзником України у найближчі п'ять років бачать Росію та країни СНД 48% громадян, Європейський Союз — 39,6%, США — 2,4%, Китай — 3,1%. До вступу України в Митний Союз з Російською Федерацією, Республікою Білорусь і Казахстаном позитивно поставилися 45,1% респондентів, до вступу до Європейського Союзу — 41,6%. Побільшало противників вступу України до НАТО — їх 54,4%, прихильників — 14,4%.

Коли ж уряд, стурбований позицією багатьох громадян, у тому числі керівників підприємств провідних галузей промисловості, у зв'язку із загрозами для вітчизняної економіки у разі підписання Угоди про асоціацію, змушений був за кілька днів до Вільнюського саміту ЄС цілком обгрунтовано — для відвернення загрози національній безпеці нашій країні — призупинити процес підписання, так звана опозиція використала це для небезпечної дестабілізації у суспільстві, прагнучи здійснити державний переворот. Цього можна було б не допустити, якби влада прислухалася до думки народу, поважала її. Це особливо необхідно в умовах, коли в суспільстві з дуже важливих, засадничих питань немає єдності. Проблема вибору зовнішньополітичного вектора належить саме до таких питань.

Довір'я народу до влади втрачене. А втрачене довір'я, говорив ще поет І століття до нашої ери Публій Сір, «подібне втраченому життю, воно безповоротне».

Матеріали моніторингу спонукають і до більш глибоких роздумів. Заступник директора Інституту соціології, член-кореспондент НАН України М. О. Шульга у Післямові до видання «Больові точки українського суспільства у фокусі громадської думки», відмічає, що, як засвідчує аналіз, «стан базисних соціально-економічних відносин, які визначають нинішній державно-політичний лад, є кризовим. І уряд, і політичні партії, і фінансово-промислові кола не можуть не зважати на такий стан громадської думки. Він украй тривожний. Адже значна частина населення стоїть в опозиції до підвалин соціально-економічного ладу в державі».

Глибоку думку висловив у передмові до видання академік НАН України, директор Інституту соціології В. Ворона: соціальні загрози та ризики реалізації національних інтересів народу, з якими зіткнулася наша країна, «як це, на перший погляд, не парадоксально, за їх обмеження, зменшення та поступового їх подолання, являють собою одночасно соціальний потенціал ствердження демократії та ефективної економіки. Тим більше що реалізація цього потенціалу, по суті, не потребує ніяких додаткових економічних ресурсів — ні матеріальних, ні фінансових. Необхідно лише подолання аморальності, і не на словах, а на ділі — служіння політиків, людей при владі і держслужбовців народові: якщо не жертвування своїм добробутом заради інтересів народу України, то хоча б жити за принципом «Одна країна — одна доля!».

Видання присвячене 95-річчю Національної академії наук України. Зміст його дає підстави стверджувати: наша соціологічна наука впевнено завойовує позиції у науковому співтоваристві, дедалі глибше проникає у процеси, що відбуваються в суспільному і державному житті України, об'єктивно досліджує їх, рекомендує обгрунтовані пропозиції для державних органів, політичних партій і об'єднань громадян. Справа за тим, щоб вони відповідально, з державницьких позицій використовувалися...

Георгій КРЮЧКОВ,
народний депутат України III і IV скликань.

ФАКТ

Аналіз підсумків соціологічних досліджень дає підстави для висновку, що країні, народу нашому доводиться платити таку високу ціну за:

- ***провальну економічну і соціальну політику попередніх і нинішнього урядів;***
- ***невиконання владою передвиборних обіцянок;***
- ***непослідовність зовнішньополітичного курсу;***
- ***невміння (чи небажання) передбачати і враховувати у практичній діяльності плюси і мінуси (ризики) рішень, які ухвалюються, і міжнародних угод, які укладаються (особливо рішень стратегічного характеру);***
- ***непродумані реформи, які призвели до погіршення становища мільйонів людей (пенсійна, в галузі охорони здоров'я та інші);***
- ***руйнівну кадрову політику, результатом чого стало катастрофічне зниження професіоналізму і відповідальності, безпрецедентної корумпованості у всіх сферах, на всіх рівнях владних структур;***
- ***зарозумілість можновладців, їхню самовпевненість у власній непогрішимості, невміння реалістично оцінювати ситуацію в країні і суспільстві, небажання враховувати волю народу, прислухатися до думки науковців, компетентних людей;***
- ***утвердження авторитарного стилю управління, зневажливе ставлення до Конституції, законів держави.***

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Звернення до Конституційного Суду України: вимоги та поради

ПОЧАТОК НА 6-Й СТОР.

Статті законів або їх положення, які, на думку суб'єкта права на конституційне подання, потребують офіційного тлумачення, мають бути чітко зазначені, а до матеріалів звернення долучається їх текст із вказівкою на джерело офіційного опублікування. Якщо тлумачення потребує конкретний вираз (словосполучення), що міститься у статті, як предмет тлумачення зазначається саме він, а не стаття (частина статті) в цілому. Не підлягають тлумаченню й положення законів, що втратили чинність.

Що ще необхідно врахувати при направленні конституційного звернення до Конституційного Суду України?

Неоднозначність застосування положень Конституції України або законів України судами, іншими органами державної влади полягає в тому, що за юридично однакових обставин у справах однієї і тієї ж категорії положення Конституції або законів України правозастосовний загальний практиці розглядаються по-різному. Обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні Конституції або законів України має полягати в доведенні неоднозначного застосування положень Конституції або законів, про офіційне тлумачення яких йдеться, і бути підтверджено документально. Тобто до конституційного звернення мають бути додані належним чином оформлені (завірені печаткою або штампом «з оригіналом згідно» та підписом відповідної посадової особи) копії рішень судів або актів правозастосування інших органів державної влади, які підтверджують факт неоднозначного застосування положень Конституції або законів, що потребують офіційного тлумачення. До клопотання можна долучати також копії судових рішень, роздруковані з інтернет-сайту Єдиного державного реєстру судових рішень із зазначенням реквізитів документа. До того ж треба врахувати, що рішення, які не набрали законної сили або скасовані судом вищої інстанції, не враховуються як доказ неоднозначності застосування. Тому, посилаючись на рішення судів першої або апеляційної інстанції, необхідно надати інформацію щодо результатів їх оскарження у касаційному порядку, якщо така можливість передбачена законодавством.

Не є підставою для конституційного звернення й незгода з діями та рішеннями судів загальної юрисдикції, інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, установами, організаціями (з таких мотивів громадяни звертаються доволі часто).

Інколи, зосередившись на доведенні неоднозначності застосування тих чи інших положень Конституції та законів України, автори конституційних звернень забувають вказати, які саме їх права і яким чином порушені внаслідок такого застосування.

Необхідною передумовою внесення клопотання до Конституційного Суду України є, відповідно до сформульованим ним правових позицій, вичерпання усіх передбачених законом можливостей для захисту порушених прав у судах загальної юрисдикції. Тому, перш ніж звернутися до нього, заявник має використати своє право на апеляційне та касаційне оскарження судового рішення у власній справі, з яким він не згоден.

Олег РОГОВОЙ,
завідувач відділу опрацювання конституційних звернень Управління правової експертизи Секретаріату Конституційного Суду України.

На Тернопільщині, в Шумському районі, в багатодітної матері Тетяни Юрчук народився хлопчик вагою 6 кілограмів 800 грамів. Такий богатир з'явився на світ уперше не лише в області, а й в Україні, *повідомляє наш власкор Любов Левицька*

На Дніпропетровщині почали проводити on-line уроки петриківського розпису для дітей з інших країн. Перший майстер-клас дали для учнів української школи в Ризі, *передає наш власкор Володимир Рибальченко*

Роботу чиновників оцінили на два бали

Найскладніше в Україні отримати послуги з технічної інвентаризації приміщень, довідки з земельного кадастру та паспорти (і громадянина, і закордонний). Про це свідчать дані дослідження, проведеного громадською організацією «Ліга фінансового розвитку». Найкраще працюють відомства, що видають ідентифікаційний номер, відповідають за роботу центрів зайнятості, ставлять та знімають з військового обліку. Проте загалом ситуація з якістю надання адмінпослуг плачевна. «Ставимо чиновникам «незадовільно», — підсумував співзасновник громадської організації Юрій Сколотяний.

«Голос України» неодноразово звертався до цієї проблеми. А саме — черг та поборів під час одержання закордонних паспортів. За останні півроку ситуація у цій сфері кардинально не змінилася. Про це свідчить поява Державного підприємства «Документ», що є фактично посередником між міграційною службою та громадянами. Підприємство чомусь може надати клієнту швидкий і якісний сервіс (звичайно, не безплатно), а держава — ні. На такі само схеми можна натрапити під час оформлення, приміром, технічного паспорта автомобіля, промислових зразків чи торгових марок. Для того щоб довго не чекати відповіді від чиновників, водіям і підприємцям пропонують «фірми — пришвидшувачі процесу».

За даними дослідження «Ліги фінансового розвитку», 60 процентів опитаних вказали, що на додачу до державних платежів співробітники відомств нав'язували додаткові платні послуги

— від ксерокопіювання до різноманітних довіреностей, необхідності укладати якісь угоди, подавати додаткові документи. Активісти громадської організації переконані, що це призводить не лише до незручностей, а й до корупції.

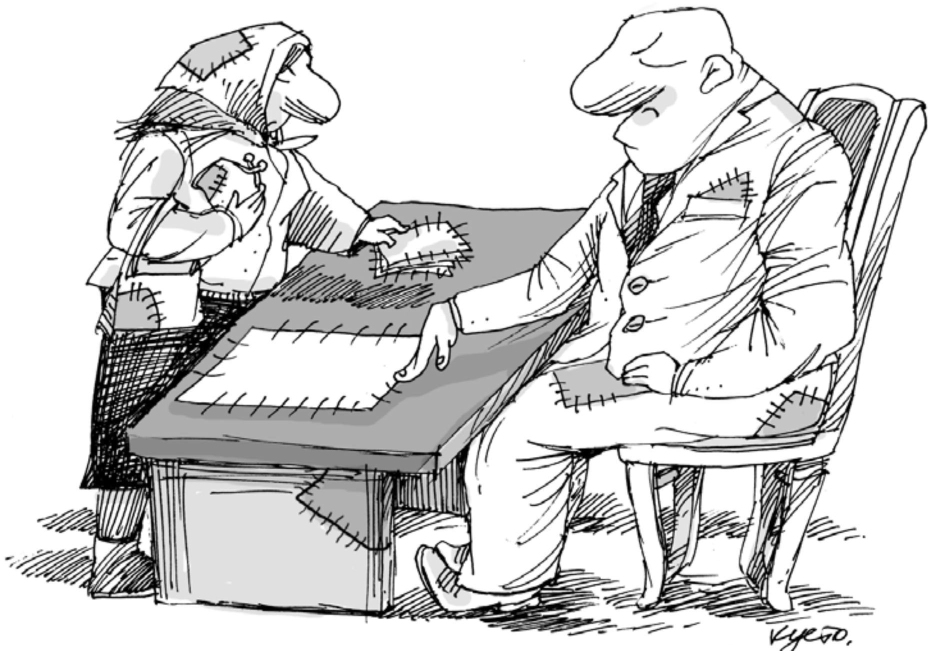
«Якщо ми порівняємо якість сервісу державних та комерційних установ, то торговельні мережі отримають 85 процентів за 100-бальною шкалою, а державні установи — 48, — розповів співзасновник «Ліги фінансового розвитку» Олександр Дубинський. — Це свідчить про те, що у чиновників низька мотивація працювати з населенням. Хоча громадяни для держави — це звичайний клієнт, і головне завдання службовців мало б полягати у наданні максимально комфортних послуг. Але низька зарплата, відсутність мотивації та невисокий рівень матеріального забезпечення держорганів (передусім йдеться про комп'ютери та приміщення) призводить до того, що ці послуги незручні. Це основний висновок».

Авторів дослідження складно запідозрити у необ'єктивності. Схожі висновки зробив і Фонд «Демократичні ініціативи» ім. Ілька Кучеріва, який цього року теж провів таке соціологічне опитування: 32 відсотки опитаних вважають роботу чиновників поганою, «добре» поставили менше 12 процентів. Ті, хто зверталися по різні документи до державних органів, оцінюють їхню роботу ще гірше. «Переважно задоволені» — 39,6 процента, «переважно незадоволені» — 27,7, «зовсім незадоволені» — 21,4, а ось «повністю задоволених» лише 6,9 відсотка. При чому найбільше у процесі спілкування з державою людей не влаштовують черги (23%).

Виправити ситуацію мала б реформа. Одна з її складових — Закон України «Про адміністративні послуги» — діє з вересня минулого року. Згідно з документом, отримання паспортів та різноманітних дозволів, довідок, виписок та інших документів мало б відбуватися у комфортній атмосфері єдиних центрів, де мають працювати представники різних державних органів (тієї ж Державної міграційної служби, Укрдержреєстру та інших) на благо громадян. Але усе впирається в гроші, яких немає ані на облаштування центрів, ані на забезпечення роботи службовців.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

МОЗ нагородили за «економію» коштів на тендерах

Учора пацієнтські організації нагородили керівництво Міністерства охорони здоров'я України символічною медаллю «Позорянка». Так профільне відомство відзначили за те, що воно «заробило» менше на тендерах із закупівлі ліків для хворих на СНІД порівняно з минулим роком.

Така реакція пацієнтів стала наслідком порівняння цін на одні й ті само препарати, які закуповують МОЗ і громадські організації. За словами організаторів акції, лише на 6 лікарських засобах чиновники змогли заробити 15 млн. гривень. Проте ця сума все ж таки на 22 млн. менша за показник минулого року, коли міністерство переплатило 37 млн. за антиретровірусні препарати.

Голова пацієнтської організації ЮКАБ Дмитро Шерембей каже: «Якби МОЗ провело тендери чесно та закупило ліки за конкурентними цінами, ми б змогли врятувати щонайменше 5000 смертельно хворих українців». За даними організації, кожного року на державних закупівлях переплачуються за корупційними схемами мільйони гривень. Так, під час закупівлі протитуберкульозних ліків МОЗом і громадськими організаціями різниця у їх цінах становила 12 млн. гривень.

Також було представлено аналітичний звіт, у якому детально показано, хто і скільки заробляє на держзакупівлях препаратів для хворих на СНІД та туберкульоз. «Можна зробити висновок, що виграють одні й ті самі підставні компанії, які вже давно співпрацюють з Міністерством охорони здоров'я», — заявив Віталій Шабунін, голова ГО «Центр протидії корупції». Крім того, громадські активісти виявили, що більшість компаній — переможців цих тендерів належать одним і тим само особам. Усього в Україні близько 6500 компаній, які за законом можуть брати участь у тендерах. Але лише 12 із них це роблять.

У свою чергу в профільному відомстві заявили, що твердження про те, що МОЗ України закуповує лікарські засоби для хворих на СНІД і протитуберкульозні препарати за завищеними цінами, не відповідає дійсності і є результатом або недостатнього володіння інформацією в цій сфері, або свідомого маніпулювання нею.

Ольга ВІТЕР.

ФОТОФАКТ

На Рівненщині, в Іллінській церкві Свято-Миколаївського Городоцького жіночого монастиря, міліціонери помолилися за колег, які загинули при виконанні службових обов'язків за роки незалежності України — таких 44 правоохоронці. Під час молебню начальник УМВС України в Рівненській області генерал-майор міліції Василь Лазутко подарував настоятелю храму ікону Святого великомученика Георгія.

Фото Тамари ЛИСЕНКО.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Малюк втопився у ванній

Трагедія сталася у багатодітній родині, котра мешкає у райцентрі Бережани на Тернопільщині. Мати купала у ванній півторарічного хлопчика. Заплакала менша дитина, і вона кинулася до неї в кімнату. Коли повернулася, син був мертвий.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Узбережжя знову служитиме містянам

Ухвалою Київського міжобласного апеляційного господарського суду територіальній громаді Черкас повернуто 16 гектарів узбережжя Дніпра.

Земельну площу, що належить до водного фонду, 2003 року було незаконно передано приватному орендареві, який мав намір побудувати тут котеджне містечко. Тепер мальовничий берег Дніпра знову служитиме містянам для відпочинку.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

ЦИФРА

Понад 125 млн. грн.

сплачено цього року до бюджету за результатами податкового та митного аудиту на Полтавщині. Ці кошти надійшли до державної скарбниці після перевірок фахівцями Міндоходів підприємств і фірм області, які приховують свої реальні прибутки та використовують незаконні схеми мінімізації оподаткування.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

Подільські продукти попрямують в Ірак

Можливість таких поставок обговорили в Хмельницькій ОДА під час зустрічі з представниками однієї з іракських компаній. Гості зацікавлені в поставках з України пшениці, курячих яєць та соняшникової олії. Наразі вони купують олію в інших країнах, які є лише посередниками і транзитерами українського продукту. Тому іракська сторона прагне налагодити зв'язки безпосередньо з виробниками. Водночас хмельницькі аграрії шукають можливості для виходу на світові ринки.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Не варто випробовувати тонку кригу

Мало не загинув 19 грудня 60-річний чоловік, який на річці Удай у Прилуках ловив рибу. Тонкий лід під ним провалився, і невдаха опинився у воді. На щастя, чоловік рибалив поблизу водолазно-рятувальної станції, тож її співробітники оперативно відреагували на подію і врятували рибалку, але вони застерігають, що не треба випробовувати дуже тонку кригу.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Цього року 1393 кримчан отримали в Генеральному консульстві Польщі в АРК робочі візи — Микола МАГДИЧ

Запалили святкові вогні

У Миколаєві урочисто запалили вогні на головній ялинці міста. Її встановлюють традиційно біля пам'ятника Чудотворцю Миколаю й відкривають саме в день святого, на честь якого було названо місто. Ще одному Миколаю — Круглову, голові облдержадміністрації, обраному днями народним депутатом, випала честь відкрити міську ялинку. Із цього приводу на головній вулиці міста відбулося велике, яскраве, багатолюдне свято — з концертом і подарунками, **повідомляє наш власкор Ірина НЕЖИГАЙ.**

Тим часом в Одесі на Думській площі встановили двадцятиметрову штучну ялинку. У крону уплетено чотири кілометри дюролайту (прозорого проводу зі світлодіодами усередині), її прикрашено 64 сніжинками. Поруч із рукотворним деревом розташували фігурки тварин, також виготовлені зі світлодіодних дротів. Ялинка радуватиме одеситів і гостей міста до 14 січня, **інформує наш власний кореспондент в Одеській області В'ячеслав ВОРОНКОВ**.

Севастопольці — за спорт та інтелект

У День Святого Миколая старанням низки севастопольських громадських і спортивних організацій і рухів відкрилася Південна резиденція Діда Мороза. Подія ознаменувалася стартом Новорічних дитячих Олімпійських ігор.

Їх девіз — «Інтелект, творчість, спорт».

Микола МАГДИЧ.

ФОТОФАКТ

У Києві малюків та їх батьків запросили на ярмарок «Арка подарунків». Біля арки Дружби народів відкрили тимчасову резиденцію Діда Мороза, через яку всі охочі можуть відправити телеграму зі святковими побажаннями своїй родині і виграти призи.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ВІСТІ З КІРОВОГРАДЩИНИ

ФОТОФАКТ

Фотовиставка «Між минулим і майбутнім», присвячена двадцятиріччю популярного місцевого тижневика «Україна-Центр», відкрилася в кіровоградській галереї «Єлисаветград».

На знімку: події, відображені на світлинах колег, з цікавістю згадують відомі кіровоградські журналісти Сергій Полулях і Геннадій Рибченков (праворуч).

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

Заборонили продаж аспірину, валер'янки і навіть... олії

За інформацією Державної служби з лікарських засобів України, що з'явилася на її офіційному сайті, тимчасово заборонено продаж низки популярних лікарських препаратів виробництва однієї з компаній, зокрема «Корвалолу» і «Корвалдину». А також екстракту валеріани, ацетилсаліцилової кислоти (аспірину), олії гарбузової, етанолу 96 (спирту), «Мукосанину» від стоматиту.

Згідно з розпорядженням Держлікслужби від 18 грудня, названі препарати аптекам слід вилучити з продажу і помістити в карантин.

Хворих, принаймні кіровоградських, це дуже стурбувало. Адже невідомо, з якої причини заборонено препарати, і чи продаватимуть їх пізніше, чи залишать людей сам на сам зі своїми проблемами.

Петро МЕЛЬНИК.

Сюрприз херсонцям від Нацбанку

Напередодні зимових свят НБУ увів у обіг дві пам'ятні монети, присвячені 230-річчю спуску на воду першого судна Чорноморського флоту «Лінійний корабель «Слава Катерини». Він став первістком верфі, закладеної в Херсоні, та одним із символів міста.

Саме тут і відбулася презентація новинки, на яку запросили і науковців міського краєзнавчого музею. Адже вони разом із працівниками архівів України та Росії допомагали розшукувати інформацію про 66-гарматний вітрильний корабель, зображення якого увічнив на аверсі монет номіналом п'five та десять гривень (виготовлених відповідно з нейзильберу та срібла) творчий колектив з п'яти художників та скульпторів.

На згадку про знакову подію та спільну роботу керівник обласного управління НБУ Андрій Граділь вручив директору Херсонського краєзнавчого музею Тетяні Братченко цінний подарунок (**на знімку**) — нумізматичну колекцію монет, випущених Нацбанком. У неї, звичайно ж, входила і «Слава Катерини». На презентації Андрій Іванович підтвердив журналістам, що вона стала першою монетою, пов'язаною з історією Херсона, але далеко не останньою. Адже наступного року планується уведення в обіг ще однієї пам'ятної монети — уже на честь 40-річчя з дня створення Херсонської області.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.
Фото надане автором.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...немовля перенесло операцію на серці й житиме

Бригада кардіохірургів Луганської обласної клінічної лікарні вперше успішно виконала закриття критичної артеріальної протоки в немовляти. Цей метод дав змогу врятувати життя дитині із двійні, яка народилася недоношеною. За словами головного кардіохірурга області Андрія Клянчина, у маляти діагностували вроджену ваду серця, яка могла призвести до летального наслідку. Тепер життю дитини нічого не загрожує. Операція проходила в Луганському обласному перинатальному центрі. Ще кілька місяців тому таких немовлят були змушені відправляти на подібні операції в клініки Києва та Донецька. Сьогодні всю необхідну медичну допомогу надають в області.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

...сільські райони, де розташують свердловини «Shell», отримають мільйон доларів

На соціальні інвестиції в рамках Юзівського проекту, який реалізує на території Донецької і Харківської областей компанія «Shell», 2014 року буде виділено два мільйони доларів. Під час робочої наради в Донецьку міністр енергетики та вугільної промисловості Едуард Ставицький, голова обласної державної адміністрації Андрій Шишацький та віце-президент «Shell» із розвідки і видобутку по Україні Грехем Тайлі підписали меморандум про взаєморозуміння із діяльності у сфері соціальних інвестицій. Аналогічний документ підписано з керівництвом Харківської області.

Меморандум визначає принципи розподілу таких інвестицій між регіонами і сферами діяльності. Інвестори профінансують соціальні проекти обласного значення в Донецькій і Харківській областях на суму по 500 тисяч доларів, а ще мільйон доларів буде виділено на проекти районного чи сільського значення в тих місцях, де компанія здійснюватиме геологорозвідувальні роботи. За попередніми планами, на Донеччині це Олександрівський, Артемівський та Костянтинівський райони.

Передбачається, що пріоритетними напрямками соціальних інвестицій стануть доступ до питної «аква віти», водопостачання і очищення води в селах і містах Юзівської ділянки, захист довкілля, охорона здоров'я, освіта, розвиток підприємництва, безпека (зокрема дорожнього руху), підтримка громадсько-культурних заходів. Конкретні проекти визначатимуться з урахуванням думки консультаційного комітету, до складу якого увійдуть представники компанії «Shell», ТОВ «Надра Юзівська» — українського партнера проекту, державних органів, місцевих громад, недержавних організацій.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

...через заборгованість можливі відключення

Через заборгованість за споживання енергоносіїв сумські газовики погрожують з наступного понеділка, 23 грудня, від'єднати від тепломереж бюджетні заклади обласного центру. У їхньому «чорному списку» — майже 40 підприємств і організацій. Серед боржників — три лікарні, університети, міський і районний центри зайнятості, госпіталь інвалідів війни, дитсадок, навчально-виховний комплекс, виконком міськради, управління внутрішніх справ і юстиції, обласна прокуратура.

Гроші для оплати комунальних послуг перебувають на рахунках головного управління Держказначейства в Сумській області. На початку жовтня, про що писав «Голос України», їх осіло там понад 200 млн. грн. Щоб не замерзнути, бюджетники збираються колядувати перед будівлею уряду.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

У Кременчуці на три з половиною роки засудили неповнолітнього псевдомінера місцевого автовокзалу

ГОЛОС УКРАЇНИ № 243 (5743)
СУБОТА, 21 ГРУДНЯ 2013

Із початку року товарообіг між Миколаївською областю та країнами Євросоюзу сягнув 260 мільйонів доларів. Регіон активно співпрацює з Німеччиною, Нідерландами, Польщею, Великою Британією, *повідомляє наш власкор Ірина Нежигай*

Протягом січня—листопада 2013 року ревізори Держфінінспекції у Черкаській області повернули державі понад 46 мільйонів гривень незаконно витрачених бюджетних коштів, *передає наш власкор Лідія Титаренко*

Щоб не загубився жоден кіловат

Робота за європейськими стандартами якості давно стала правилом для колективу ПАТ «Хмельницькобленерго»

У цих словах немає ані публіцистичної метафори, ані бажання зачепити вкрай болючу нині європейську тему. Це ті реалії, якими вже не перший рік керуються хмельницькі енергетики. Одним із підтверджень цього є те, що в рамках ділового марафону «Сходження до вершин європейської досконалості», що здійснюється за підтримки Європейського фонду управління якістю, нинішнього року публічне акціонерне товариство стало переможцем Українського національного конкурсу якості. А нещодавно отримало ще й диплом переможця Міжнародного турніру з якості країн Центральної та Східної Європи в номінації «Великі підприємства». Експерти Європейського фонду управління якістю (EFQM) видали компанії сертифікат «Визнання досконалості в Європі: п'ять зірок». Поки такої нагороди немає жодна українська компанія.

Тепер у найближчих планах «Хмельницькобленерго» — отримати загальноєвропейське визнання і підтвердження тих стандартів управління, які дуже старанно і наполегливо впроваджує у своїй діяльності компанія. Аналізуючи зроблене і розглядаючи майбутні плани, можна не сумніватися, що ці вершини буде підкорено.

Фото автора.

Розпочали з нуля, щоб стати кращими

Якби наприкінці 90-х років хтось сказав, що саме хмельницькі енергетики зможуть зробити справжній прорив у галузі, це викликало б щонайменше посмішку подиву. Адже тоді підприємство відділили від вінницького об'єднання і, як водиться в таких випадках, левову частку майна та всіх статків у вигляді добре розвинутої виробничої інфраструктури отримав головний офіс. А хмельничани залишилися із трьома скромними виробничими підрозділами. Порівняно з усіма областями це був найнижчий стартовий капітал.

— У таких умовах навіть просто підтримувати виробничий процес було доволі проблематично, — пригадує Олександр Шпак **(на знімку)**, незмінний керівник компанії з 1998 року, заслужений енергетик України, кавалер орденів «За заслуги» II та III ступенів. — А ми ще й поставили собі завдання обживатися новим майном, вибудовувати практично з нуля всю інфраструктуру, створити сучасну компанію.

До того ж за стратегічним задумом генерального директора і тоді, і тепер усе тут роблять, намагаючись іти на кілька кроків уперед від теперішніх можливостей і технічних досягнень. Щоб кожен новий об'єкт мав сучасний вигляд і не потребував доробок протягом хоча б трьох десятиліть. До того ж не тільки зовні, але й технологічно.

І розбудову розпочали не з центрального офісу, як це частенько буває, а з периферії, дбаючи насамперед про достойні умови для обслуговування споживачів і роботи працівників компанії.

Сьогодні в ПАТ «Хмельницькобленерго» працюють понад 3,7 тисячі людей. Створивши розширену інфраструктуру, товариство має 26 відокремлених підрозділів.

А от із приміщенням для управлінців вирішили не поспішати. Досі керівний апарат розміщується в п'яти різних будівлях, розкиданих по місту. Але це не завадило компанії розробити надзвичайно ефективну систему управління, котра не раз була відзначена престижними сертифікатами і українського, і міжнародного зразків. Цей потужний напрям роботи вартий окремої розповіді. До прикладу, тільки цьогоріч майже два десятки молодих керівників компанії розпочали навчання на базі Тернопільського національного університету за програмою перепідготовки управлінських кадрів «Українська ініціатива» з отриманням другої вищої освіти за фахом «Менеджмент організацій». А загалом шістдесят фахівців-енергетиків уже пройшли таке навчання і тепер стажуються на кращих європейських підприємствах, оволодіваючи сучасними методами ведення бізнесу.

Споживач — найвища цінність компанії

Це не просто гасло. У цих словах закладена основа стратегії «Хмельницькобленерго».

Так сталося, що через приватизацію, яка затяглася на довгих шістнадцять років, відповідно до законодавства компанія не може використовувати свої активи як забезпечення для залучення інвестицій та довгострокових кредитів на розвиток. Здавалося б, за таких фінансових обмежень немає жодних можливостей для росту і розвитку. Але всупереч такій логіці в компанії знайшли свій потужний, а головне стабільний резерв — споживача.

— Це саме він є нашим головним інвестором, і ми повинні не просто високо цінувати це, а ставитися з особливою увагою і турботою до кожного споживача, — переконаний Олександр Шпак.

Ця турбота виявляється не на словах. Вона — в найсучасніших сервісних центрах, котрі один за одним зводить акціонерне товариство. Перший з'явився в обласному центрі і став своєрідним еталоном не тільки для області, а й для інших енергетичних компаній країни. За ним такі ж гарні і комфортні приміщення почали з'являтися і в Летичеві, Шепетівці, Нетішині, Меджибожі.

Цьогоріч запрацював новий сервісний центр у Дунаївцях, а до професійного свята в компанії планують справити новосілля у відновленому приміщенні в Ярмолинцях. Щоправда, зовнішні оздоблювальні роботи ще продовжуватимуться. Та після їх завершення будова, котру довелося компонувати з двох окремих будинків, стане справжньою окрасою райцентру.

А паралельно вже починаються будівельні роботи в Городку. Тут поки що залишаються найгірші умови і для споживачів, і для працівників. Старі будівлі розташовані на околиці містечка, куди навіть діставатися проблематично. Але «Хмельницькобленерго» кардинально розв'язуватиме цю проблему. Вже викуплено частину порожніх цехів колишнього заводу. Занедбані приміщення так само мають перетворитися на красиву споруду у зручному місці на центральній вулиці райцентру.

Поруч має розташуватися і нова ремонтно-виробнича база. За своїм технічним оснащенням і можливостями це буде виробництво справді європейського зразка, котре обслуговуватиме не лише Хмельницьку, а й енергокомпанії сусідніх областей. Сюди підбирається таке висококопрофесійне обладнання, контрольно-вимірювальні прилади та випробувальні стенди, на яких можна буде ремонтувати та відновлювати стару техніку до такого рівня, щоб вона працювала не гірше, ніж нова.

Про технічні новації компанії окрема розмова. А от своєї черги на поліпшення сервісної бази вже чекають Славутський, Старокостянтинівський, Красилівський райони.

Наближаються до завершення і роботи з реконструкції інженерно-лабораторного корпусу в обласному центрі. За задумом це буде споруда найвищого класу. Одночасно компанія хоче зробити подарунок всім хмельничанам у співпраці з місцевою владою, облаштувавши пішохідну зону на прилеглій вуличці.

У різних населених пунктах області споживачам надаються послуги в семи сервісних центрах та 25 сервісних пунктах підвищеної комфортності. Щороку компанія впроваджує кілька проектів із введення в дію нових центрів.

Тисячі трудівників компанії забезпечують міцний зв'язок між виробниками електроенергії і кожним її споживачем.

На переконання генерального директора Олександра Шпака, в компанії працюють прекрасні люди, з ними можна розв'язувати будь-які проблеми. Питання лише в рівні досконалості управління та доступі до інвестицій.

На крок випереджаючи всіх

Компанія постійно модернізується. В умовах обмежених інвестицій обираються пріоритети, але те, що втілюється в життя, обов'язково відповідає рівню XXI століття і розраховано на те, щоб до нього не повертатися щонайменше 30 років.

Це не перебільшення. Стратегія розвитку компанії прорахована так, що вона розбудовується гармонійно в усіх напрямах. Технічна складова розбудови — це той фундамент, на якому впевнено стоїть вся структура.

В обласному центрі наближається до завершення будівництво нової закритої трансформаторної підстанції з елегазовим розподільчим пристроєм 110 кВ, з унікальними технічними можливостями. Генеральний директор може годинами розповідати про неї. По суті, це буде перша трансформаторна підстанція з АСУ ТП. Безперечно, все це оцінять фахівці. Але, навіть не розбираючись у суто технічних тонкощах, усі переваги цього об'єкта зможуть оцінити пересічні хмельничани.

— Це своєрідний подарунок нашої компанії рідному місту, — каже Олександр Леонідович. — Адже підстанція обслуговуватиме не тільки теперішніх споживачів електроенергії з центрального і кількох прилеглих мікрорайонів міста, а й тих, хто приєднається до них в разі зведення новобудов, здешевивши в такий спосіб будівництво всіх нових об'єктів на цій території.

Отримувати такі коштовні подарунки місту доводиться нечасто. Та варто сказати, що для самої компанії цей об'єкт теж був своєрідним інвестиційним бонусом — визнанням його успішної роботи з боку НКРЕ та Міністерства енергетики і вугільної промисловості. Саме після того, як на базі ПАТ «Хмельницькобленерго» було проведено перше виїзне засідання Національної комісії регулювання енергетики, досвід роботи хмельничан визнано гідним поширення в обласних енергокомпаніях. Щоб підтримати старання колективу й схвалено рішення про будівництво нової підстанції для забезпечення новобудов центральної частини обласного центру.

Ще одним подарунком до свята і для самої компанії, і для хмельничан стало введення в дію нового розподільчого пункту в центрі міста. Зведений практично з нуля на місці знесеного приміщення, оснащений новим устаткуванням, він розподілятиме енергію для більшої частини адміністративних, культурно-освітніх, лікувальних, фінансових установ обласного центру. Встановленими тут новими системами автоматики, телемеханіки, обліку енергії можуть похвалитися одиниці таких об'єктів у вітчизняній енергетичній галузі.

Такі об'єкти — це як потужні технічні акценти в роботі компанії. Планують наступний рік присвятити розвитку та ремонту електромереж. Тільки на це хочуть витратити близько 70 мільйонів гривень.

Новий рік стане часом європейських перетворень

— Якби не було перешкод, ми не навчилися б їх долати, — переконаний Олександр Шпак. — Усі роки докладаємо максимум зусиль для розвитку компанії. Тепер планку піднято так високо, що далеко не кожен зміг би її нести, а не те що досягнути. Й хоч би яка була заслуга кожного працюючого на підприємстві, навряд чи нам вдалося б цього досягти, якби жили і працювали відокремлено від усієї економічної системи.

Про здобутки компанії можна говорити багато. Скажімо, про те, що вона реалізувала перший і поки що єдиний проект із переведення цілого населеного пункту на електроопалення та електроплити. Чи про те, що завдяки технічним інноваціям їй удалось істотно зменшити рівень технологічних витрат електроенергії в мережах. Цим не просто наблизилися до європейських галузевих стандартів, але й зекономили майже 30 мільйонів гривень.

Або про те, що вона залишається єдиним енергетичним підприємством у країні, в штаті якого успішно працюють санаторій-профілакторій із дитячим табором, дитсадок, їдальня...

Як жартує генеральний директор, кожна ця тема вартує не те що газетної публікації, а кількох кандидатських і навіть докторських дисертацій.

Однак попереду вже нові завдання. Ще одна сходинка на шляху до нових вершин якості та досконалості буде подолана.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото з архіву «Хмельницькобленерго».

Компанія реалізувала перший і поки що єдиний проект із переведення цілого населеного пункту на електроопалення

Питання зближення з ЄС «залишається відкритим»

Єдина політика в галузі оборони, створення підґрунтя для Банківського союзу країн єврозони, розширення, міграція та енергія — такими стали топ-теми засідання Ради ЄС, що завершилося учора в Брюсселі. Окремо європейці розглянули й питання стосовно ситуації в Україні.

Угода про асоціацію ще на столі

На момент верстки номера підсумковий документ саміту ще не було оприлюднено, але **агентство «Інтерфакс-Україна» розповсюдило його проект**, в якому, зокрема, вказується: «Європейський Союз залишається готовим підписати Угоду про асоціацію, зокрема, поглиблену та всеосяжну зону вільної торгівлі, як тільки Україна буде готова і буде досягнуто всіх критеріїв, що залишилися. Рада ЄС закликає до мирного розв'язання політичної кризи в Україні». Це положення міститься в частині висновків, присвячених Східному партнерству, що складається з двох абзаців загалом. У першому абзаці ЄС вітає парафування угод про асоціацію з Грузією та Молдовою і підтверджує готовність підписати ці документи якнайшвидше.

Сікорський проти Лаврова

Водночас перед початком засідання Ради ЄС у Брюсселі «українське питання» було предметом активного міжнародного обговорення у Варшаві, яку відвідали водночас два очільники зовнішньополітичних відомств: новопризначений німецький міністр Франк-Вальтер Штайнмаєр та незмінний з 2004 року головний російський дипломат Сергій Лавров.

Відповідаючи на запитання: «який інтерес Росії в наданні позики неереформованій українській економіці?», С. Лавров спочатку відрізав: «Це взаємовигідно, бо російська та українська промисловість кооперуються у виробництві багатьох товарів», однак одразу доповнив: «Споконвічною християнською чеснотою є допомога ближньому. Якщо це робиш — отримуєш нагороду». Його візаві Р. Сікорський парирував, назвавши російську обіцянку позики Україні «сміливою інвестицією», і підкреслив: «В українському питанні» між Росією, з одного боку, та Євросоюзом і Польщею, з другого, пролягають відмінні філософії: «Польща готова була підтримувати реформи в Україні, хоча б ті, які їй пропонував МВФ», натомість «Росія вирішила підтримати українську економіку такою, як вона є». При цьому Р. Сікорський відзначив, що в Угоді про асоціацію між Україною та ЄС «йдеться про вільну торгівлю, яка не спрямована проти нікого», й висловив надію, що така зона вільної торгівлі постане між ЄС і Росією.

Німецький МЗС розкритикував Кремль

Натомість між Варшавою і Берліном у питаннях України та Росії розбіжностей немає — заявляють аналітики в обох європейських столицях, підбиваючи підсумки варшавських перемовин Франка Штайнмаєра з президентом Броніславом Коморовським та міністром закордонних справ Радославом Сікорським. Про те, що візит очільника німецької дипломатії до Варшави не мав виключно «ритуального характеру», свідчить, зокрема, його зустріч зі спеціальним уповноваженим Європарламенту в Україні, екс-президентом Олександром Кваснєвським. Занепокоєння «українською справою» є неабияке. Штайнмаєр, зокрема, наголосив, що «ЄС, мабуть, зажадав від України надто багато, кажучи обирати між Сходом і Заходом, недооцінивши поділів всередині цієї країни». У розмові зі своїм польським візаві Ф. Штайнмаєр підкреслив: «Своєю поведінкою щодо України та «закручуванням гайок» у власному суспільстві Росія завдала шкоди своєму іміджеві на Заході».

Нагадаємо: вступаючи на посаду, новий глава зовнішньополітичного відомства ФРН виступив з гострою критикою Кремля, висловивши обурення з приводу того, яким чином Кремль використовує слабкість України, щоб не допустити підписання нею Угоди про асоціацію з ЄС. Політологи вважають це дуже серйозною зміною у світоглядних підходах німецького політика, який ще рік-два тому, як правило, уникав публічної критики Кремля, а в часи Г. Шрьодера «був архітектором безпрецедентного зближення з путінською Росією».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

У лондонському театрі стеля впала на глядачів

Щонайменше 88 людей було поранено під час обвалу стелі в лондонському театрі «Аполло», семеро з них поранені серйозно.

У момент трагедії (в четвер увечері) у театрі йшов популярний мюзикл «Загадкове нічне вбивство собаки» за романом Марка Хеддона, і зал, розрахований на 775 місць, був заповнений майже повністю. На глядачів упав типовий для старих театрів у Вест-Енді фрагмент ліпної штукатурки розміром десять на десять метрів. Вистава мала велику кількість звукових ефектів, тож люди подумали, що тріск під стелею, який пролунав, — частина шоу.

На місце інциденту прибули близько 30 машин швидкої допомоги й десяток пожежних команд. За однією з версій, причиною трагедії могла стати сильна буря з потужною грозою і зливою, яка обрушилася на Лондон за годину до початку вистави, **повідомляє «Євроньюс».**

Фото Xinhua/Укрінформ.

Повернули ікону, вивезену в роки війни

Ікону Божої Матері повернули храму святого Миколая Чудотворця у прикордонному місті Могилів-Подільський на Вінниччині.

У церемонії взяли участь керуючий Могилів-Подільською єпархією УПЦ архієпископ Агапіт, духовенство, представники Міністерства культури, віряни. На урочистостях був присутній гість із Німеччини — Айке Ререн. Це в його родині упродовж повоєнного часу зберігалася святиня з православного українського храму над Дністром. Як розповів пан Ререн, його батько, котрий був солдатом вермахту, придбав ікону ще під час воєнного лихоліття. Заради торжества справедливості німець виявив бажання повернути реліквію релігійній громаді.

До віднайдення рідкісної ікони, а також її повернення на батьківщину чимало зусиль доклали наші дипломати та працівники Служби зовнішньої розвідки.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ФОТОФАКТ

Піснями й танцями представники неварської народності відзначили в Катманду — столиці Непалу — свято закінчення збирання врожаю рису.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Радять оминати Південний Судан

Міністерство закордонних справ рекомендує українцям утриматися від поїздок до Південного Судану, а громадянам України, які вже там, — залишити територію країни. Для тих, хто опинився у надзвичайній ситуації, МЗС радить звертатися до посольства України у Республіці Кенія: номер телефону — (00 254 20) 522-45-45, або на гарячу лінію міністерства: (044) 238-16-57.

Нагадаємо: збройні сутички почалися у столиці Південного Судану, місті Джубі, в ніч на 16 грудня. За словами президента країни Сальви Кіїра, прибічники колишнього віцепрезидента Ріека Мачара вчинили спробу військового перевороту. З часом протистояння поширилося і на інші частини країни. ЗМІ повідомляють про сотні вбитих під час сутичок між різними угрупованнями національної армії. Жертвами конфлікту вже стали три індійські миротворці, які загинули у четвер під час нападу бойовиків.

Ситуація в Південному Судані загострилася в липні 2013 року, коли Кіїр, представник домінуючого племені дінка, зробив в уряді масштабні перестановки, в результаті яких у керівництві країною практично не залишилося представників нуера — другої за чисельністю етнічної групи країни. Звільнено було і віце-президента Ріека Мачара, який належить до цього племені.

ПРИВІТАННЯ

Працівникам дипломатичної служби України

Шановні друзі!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня працівників дипломатичної служби.

Обстоювання і просування інтересів нашої держави на міжнародній арені, захист прав громадян і юридичних осіб України за кордоном цілковито залежать від вашого професіоналізму та відданості справі.

Впевнений: в умовах економічних і безпекових викликів, що постали перед нашою країною, ви і надалі забезпечуватимете розвиток взаємовигідного співробітництва та гідно захищатимете національні інтереси України.

Зичу вам щастя, здоров'я, невичерпної енергії, родинного тепла і затишку. Нехай ваші професійні зусилля будуть винагороджені повагою та високою довірою громадян.

**Голова Верховної Ради України
Володимир РИБАК.**

ПЛАНЕТА

Помилувано головного опонента Путіна

Володимир Путін підписав указ про помилування Михайла Ходорковського, колишнього керівника компанії ЮКОС, найвідомішого політичного в'язня Росії. Російський президент керувався «принципами гуманності».

Новину про помилування М. Ходорковського повідомив сам Володимир Путін на «великій» прес-конференції в Кремлі. За його словами: «Ходорковський попросив про помилування», і що це прохання він підпише, бо «він уже провів у місцях позбавлення волі понад десять років. Це серйозне покарання, і в нього — хвора мати».

Учора Михайла Ходорковського вже випустили на волю. Кремлівські джерела повідомляють, що колишній керівник ЮКОСу вийшов з колонії хвилин за двадцять після публікації указу.

Російські політики та друзі опального олігарха активно коментують «головну подію гуманітарного характеру Росії».

Політолог Станіслав Бєлковський заявив: «Путін втратив почуття небезпеки стосовно Ходорковського, він не сприймає його як реального політичного суперника. Ходорковський після виходу із в'язниці витратить певний час, щоб поправити здоров'я за кордоном, а потім стане відомим громадським діячем, але не лідером бригади терористів-бомбістів, які підуть на штурм Кремля».

Відомий російський економіст Сергій Гурієв, якого влада змусила емігрувати з країни, офіційно — саме через «справу Ходорковського», заявив журналістам: «Готовий ще раз підтвердити, що провину Ходорковського по другій справі не було доведено, тому він давно має бути на волі. Крім усього іншого, це дуже гарна новина й для інвестиційного клімату».

Експерти переконані, що детонатором до звільнення Ходорковського стала майбутня Олімпіада в Сочі. Такий крок якісно поліпшує міжнародне інформаційне тло довкола події, яку президент Володимир Путін уважає однією з головних у своєму житті.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Посол Республіки Польща в Україні Генрик Літвін узяв участь у церемонії вручення Літературної премії імені Джозефа Конрада–Коженьовського 2013 року. Її лауреатом стала українська письменниця Таня МАЛЯРЧУК

У столичному Національному художньому музеї експонується виставка «Українська лінія модерну»

ПРО АВТОРА

Творчість українського прозаїка Володимира Козловського знають далеко за межами нашої країни. Його глибоко філософські оповідання публікуються не тільки українською, а й білоруською, російською, англійською й китайською мовами. «Голос України» постійно стежить за творчим зростанням молодого автора, в активі якого — три книжки, членство в Національній спілці письменників України, хоча йому лише 25 років. Сьогодні ми розміщуємо одну з останніх робіт Володимира, майже дитячу притчу, тему якої підказали останні події в центрі Києва.

Пісочниця

Стас і Олег гралися в просторій пісочниці. Двоє братів: старший і молодший. Може, тому, що різниця в їхньому віці становила всього один рік, вони, як не дивно, постійно знаходили спільну мову й практично ніколи не сварилися. Ділилися іграшками, допомагали один одному, разом гралися.

От і сьогодні брати були в гарному настрої й будували містечко з піску й камінців. І робили це настільки майстерно, наскільки дозволяли їхня фантазія й восьмирічний та семирічний життєвий досвід.

— Подай, будь ласка, лопатку, Стасе, — попросив молодший Олег. — Побудую гараж.

— Добре, — охоче відповів старший, — а ти мені відро. Хочу додати ще один будинок у своєму районі.

Хлопці обмінялися знаряддями праці й продовжили своє заняття.

Так тривало доти, доки з північного двору не прийшли старші гості, Єгор і Віталік. Несподіваного в цьому нічого не було: адже тільки на майданчику, де гралися Стас і Олег, стояли гойдалка й гірка.

— Здоров, Стасе! — крикнув Єгор, який дружив зі старшим братом. Однак з молодшим не привітався, а лише кинув у його бік зневажливий погляд. Одразу було помітно, що він не любить Олега.

— Привіт-привіт... — відповів Стас, устаючи й обтрушуючи долоні об штани, після чого потис руку хлопцю просто як доросла людина.

Віталік також був радий Стасу й, привітавшись із ним, попрямував до молодшого.

— Як справи, Олеже? — усміхнувся він, підійшовши ближче. На відміну від Єгора, Віталік був більш вихований.

— Чудово! — відгукнувся той. — Ось будуємо місто зі Стасом, хочете з нами?

— Якось іншим разом, — чемно відмовився гість. Йому минулого тижня виповнилося одинадцять, і пісочниця його вже не цікавила. У руках хлопчина тримав мобільний телефон, на якому грався майже безперервно. Через це Єгор прозвав його Мобік і не втрачав нагоди подражнити товариша.

— Та що ти з ним розмовляєш, Мобіку? — втрутився він. — Знайшов з ким зв'язуватися! З малоліткою...

Олег насупився, по обличчю його пробігла холодна тінь. Хлопчак уже готовий був відповісти кривднику, та раптом побачив, що із західного двору до них іде його однокласниця Оленка. Вона з'явилася настільки вчасно, що Олег помчав назустріч.

— Бачиш? — прошипів у спину хлопцю Єгор, звертаючись до Стаса. — Непередбачуваний у тебе брат. Так і дивись, утне щось.

— Це наше діло, — відказав Стас. — Ми рідні, самі розберемося.

І знову взявся добудовувати свій невеликий район у межах пісочниці.

День тривав. І кожен з тих, хто зібрався під останнім осіннім сонцем, знайшов притулок на цьому невеликому клаптику землі, де навіть найнепримітніший камінчик міг перетворитися на таємничий предмет, вирита лопаткою смужка — на дорогу, а купа вологого піску — на неприступні стіни замку.

— Дивися, у твого брата краще виходить, — з легкою іронією прошепотіла на вухо Олегу Олена. Вона за щось давно недолюблювала Стаса.

— Бачиш? Він кубиками робить вікна в будиночку.

— Ну то й що? Йому так більше подобається, — без особливого інтересу відгукнувся Олег, поглиблюючи рів навколо своєї старовинної фортеці з піску.

— Олеже, кинь, будь ласка, лопатку, — крикнув йому Стас.

— Тримай! — відгукнувся той і кинув її братові, ненавмисне поціливши в його будиночок.

— Так я й знав! — негайно почав зловтішатися Єгор. Він сидів навпочіпки поруч зі Стасом і копав землянку.

— Вибач, я ненавмисне, — щиро перепросив Олег.

— Нічого страшного, — відповів Стас. Але по обличчю було видно, що необережність молодшого засмутила його. Невдалий кидок зруйнував верхівку найкрасивішого будинку, над яким Стас просидів ледь не півгодини.

Та й Олег залишився незадоволений: рів не закінчено, і тепер йому доведеться чекати своєї черги, щоб скористатися лопаткою.

— І як ти тепер його закінчиш? — змовницьки прошепотіла Оленка. — У тебе ж немає інструмента.

— Він зробив це спеціально, — запевняв Єгор Стаса. — Зруйнував найкрасивішу споруду.

— Подивися, як надувся твій брат. Навряд чи він дасть тепер тобі лопатку. Насправді він тебе ненавидить за твою провину, — продовжувала Оленка.

— Та ні, — посміхнувся Олег.

— То він ще й глузує з тебе?! — обурився Єгор. — А я попереджав! Зараз він набереться нахабства й попросить лопатку назад.

— А ти попроси в нього лопатку, — нашіптувала Олегу однокласниця. — І сам переконаєшся.

— І попрошу, — відповів Олег. — Стасе, дай лопатку.

— Не дам! — вибухнув Стас і, підбігши до фортеці Олега, зніс її сильним ударом ноги.

Між братами почалася бійка.

— Так його! — кричала Олена Олегу. — Ти молодший, але сильніший!

— Не давай цій дрібноті собою командувати! — підбивав Стаса Єгор.

— Топчи його будинок, Олеже! — не вгамовувала однокласниця молодшого.

— Руйнуй його гараж! — ледь не підстрибував на місці Єгор.

— Що ж ви витворяєте?! — пролунав жіночий голос. І всі учасники сварки впізнали матір хлопчаків, які билися в пісочниці.

Побачивши розсерджену жінку, гості розбіглися навсібіч, кожен у свій двір.

Залишилися тільки двоє братів. Обоє в саднах і з синцями.

Довгий час вони дивилися один на одного, не розуміючи, як почалася ця дивна бійка. Адже ще зовсім недавно мирно будували спільну казку в просторій пісочниці...

Удвох.

Володимир КОЗЛОВСЬКИЙ.

«Донбас» відзначає ювілей

Перші літератори вугільного краю працювали в шахтах і на заводах, а журнал видавали у вільний час

Відзначив 90-річчя літературно-художній журнал «Донбас». При народженні він звався «Забой» — як і літературне об'єднання, куди входили поети, прозаїки та критики, котрі не були професіоналами. Працювали позміно на шахтах і заводах, а журнал видавали у вільний від основної роботи час. Винятком був хіба що перший редактор «Забою», петербуржець Михайло Слонімський. У Бахмуті письменник опинився в гостях, коли його умовили підготувати кілька номерів нового журналу.

Видання не здавалося провінційним: тут друкувалися не лише «свої» автори, а й Бабель, Єсенін. До війни головними редакторами були Олексій Селивановський, Григорій Баглюк, Іван Ле, Борис Горбатов та інші. «Доганяючи час, ми наполегливо вчилися... Багатьом із нас не вистачало не лише «філософського багажу» і літературної техніки, а й загальних знань», — так згадував 20-ті роки один із засновників літературного об'єднання «Забой» Фелікс Ковалевський. Журнал став центром консолідації письменницьких сил Донбасу.

На урочистості з нагоди ювілею в обласній науковій бібліотеці імені Крупської зібралися редактори та автори журналу різних років, керівники області та міста, діячі культури, громадськість, школярі та студенти. Гості ділилися спогадами і говорили про значення художнього слова для культурного процесу на Донбасі. Своє привітання колективу надіслав Прем'єр-міністр України Микола Азаров, а голова облдержадміністрації Андрій Шишацький подарував виданню комп'ютерну техніку. Грамоти і подяки отримали літератори і від міськради та обласного управління культури і туризму.

Дочка поета Павла Беспощадного, автора знаменитих рядків «Донбас ніхто не ставив на коліна...», Віра Павлівна розповіла «Голосу України», що на квартирі її батька в Горлівці в сорокові роки збиралася вся редакція — обговорювали наступні номери.

— Дивлюся — висить кітель фронтовика у передпокої. Значить, мені дістануться цукерки. Тоді їх купити було неможливо. А це приїхав Чорний-Діденко і звідкись привіз шоколад нам, дітям. Дружба письменників-«забойців» була дуже міцною, такої вже немає. Перед батьковим 50-літтям випустили книжку його віршів. Іще йшла війна, а книжки вже видавалися...

Віктор Логачов та радіожурналіст Ірина Черниченко під час ювілейних заходів у бібліотеці.

Журнал завоював любов читачів не лише у вугільному краї, а й далеко за його межами.

— На сторінках часопису друкувалися Олесь Гончар, Павло Загребельний, Віктор Астаф'єв, Юрій Бондарев, наші земляки — Павло Байдебура, Вадим Пеунов, Григорій Кривда, Іван Мельниченко, Іван Костиря, Анатолій Кравченко, Олена Лаврентьєва, Борис Білаш та інші. І сьогодні журнал затребуваний часом як видання, що друкує кращі твори вітчизняної й зарубіжної літератури, — зазначив головний редактор Віктор Логачов.

Особливістю редакційної політики завжди був пошук нових авторів, дбайливе ставлення до молодих талантів. Одним із таких став Герой України поет Борис Білаш.

— Першої публікації чекав із нетерпінням, а коли вийшов друком журнал — душа співала! Це неймовірна радість, світлі юнацькі враження. У часописі були вміщені уривки з першої моєї поеми «Роксолана», сюди завжди добирав кращі вірші. Згодом, коли я понад 13 років керував обласним літературним об'єднанням, сам відкривав таланти і рекомендував до публікації. Ішов гарний творчий процес, підростало нове покоління літераторів. Це перлинка нашого краю — журнал «Донбас». І це полум'я, цей вогник треба зберегти на багато років.

ДОВІДКОВО

Журнал народився у вересні 1923-го. Перший номер вийшов накладом у 40 тисяч примірників у Бахмуті. Після утворення Донецької області в 1932 році редакція переїхала до обласного центру — Сталіно. Нині «Донбас» — друкований орган Спілки письменників України, видається за підтримки Донецької обдради.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото автора.

Здрастуй, Верді!

У харківській національній опері відбувся парад вердіївських вистав до 200-річчя від дня народження славетного італійця — «Viva, Verdi!».

У програмі фестивалю — класика репертуару останніх десятиріч: «Аїда» у втіленні Володимира Лукашова, «Ріголетто» режисера Ігоря Чернічка і новіші постановки — «Набукко» і «Трубадур» у сценографічно-режисерському втіленні Надії Швець, «Дама з камеліями» в режисурі Олександра Лебедєва (Санкт-Петербург). За диригентським пультом змінювалися Віталій Куценко, Олександр Голобородько, Юрій Яковенко...

Незабутнє враження справив гала-концерт за участю майже всієї трупи. Найпотужніше — це віртуозна та напрочуд драматична арія зі сцени смерті Родріго («Дон Карлос») у виконанні художнього керівника театру Володимира Болдирєва; пристрасті розуму в монолозі Яго («Отелло»), втілені Миколою Ковалем; та блискучий дебют з арією Амалії («Бал-маскарад») молодої вокалістки Ксенії Бахрітдінової.

На жаль, прем'єра «Отелло» відбулася вже у грудні. Один з найскладніших творів вердіївського репертуару йшов у Харкові у попередній постановці Л. Куколєва і диригента В. Куценка зовсім недавно. Але в нинішній виставі не залишилося і сліду від навмисного аскетизму приглушених тонів сценографії В. Кравця кінця 1990-х. Помітно оновився і склад виконавців опери. В театрі вирішили пожвавити цікавість публіки до шекспірівсько-вердіївської трагедії, подекуди занадто радикально скоротивши музичний матеріал (диригент В. Куценко), наситивши дію роботою масовки, а деінде і спокушаючи око виразними кінематографічними прийомами (режисер вистави Армен Калоян і головний художник театру Надія Швець).

У вирішенні ж фундаментального питання опери — хто вражатиме глядачів, пануючи на сцені? — помітна поки що деяка скрута. Очевидним є дефіцит рідкісного голосу — драматичного тенора — навіть в трупі, яка живиться творчим поповненням з випускників кафедри сольного співу Університету мистецтв ім. І. Котляревського! Тож «Viva, Verdi!» розпочала вистава «Аїда», де партію Радамеса виконував соліст Київської національної опери Андрій Романенко... та й прем'єру було б відсунуто ще далі, якби не запросили соліста донецької опери, володаря сценічної зовнішності і тенора повного діапазону Сергія Гонтового. Це врятувало виставу від скасування, але не сприяло ансамблевій згуртованості виконавців. На тлі намертво прикутого погляду до рятівника-диригента соліста-«варяга» вирізнялися своєю акторською та вокальною психологічно переконливістю Микола Коваль (Яго) та Алла Мішакова (Дездемона). М. Коваль по праву став драматичним центром нової постановки, стверджувши на оперній сцені тип розумного і загадкового у природі власного зла шекспірівського героя.

А от запрошення до участі в нинішньому вердіївському фестивалі Оксани Крамаревої не варто сприймати як ознаку кризи ще й сопранового цеху трупи. Крамарева — випускниця харківської консерваторії, лауреат престижних міжнародних конкурсів. Тож виконання нею ролі Аїди — це звіт набутого мистецького рівня рідному Харкову. З сопрано в Харкові поки що все гаразд — і це засвідчила участь у «Viva, Verdi!» провідних солісток: Тамари Гармаш, Олени Скворцової, Алли Мішакової, Олени Старікової та молодої Юлії Піскун.

Якщо зіставити в рамках вердіївської декади минуле і теперішнє театру, не можна не зауважити, що сьогодні в театрі відчутний брак єдиної руки — головного диригента-тлумача клавірів або, принаймні, фахового режисера-постановника, головного режисера-педагога. Адже майстри нинішнього оперного — колишні вихованці В. Лукашова — М. Коваль, О. Романенко, В. Болдирєв — і досі залишаються неперевершеними як актори-співаки. Тож ювілейні заходи до 200-річчя Дж. Верді у такому визнаному театральному центрі, як Харків засвідчили не тільки відтік голосів з країни найспівочого народу, а й дефіцит в інституті головних фахівців-стратегів і навіть тенденцію до редагування класичних партитур.

Юлія КОВАЛЕНКО.

Фото надане театром.

О. Крамарева та М. Коваль у виставі «Аїда».

Розмовляв зі скульптурами, як із живими людьми

У Тернопільському замку відкрилася виставка дерев'яних скульптур заслуженого майстра народної творчості Івана Мердака — до його 80-річчя. Більшу частину життя митець провів у Тернополі. Тут створив свої найкращі роботи: скульптури історичних та літературних героїв, реальних і міфічних осіб...

— Іван часто розмовляв з ними як із живими, — згадує брат митця Ярослав. — Його хата-майстерня в Новому Світі у Тернополі завжди була переповнена, але це не заважало творчості. Він однаково радо приймав і першого Президента України, і студентів, і школярів, і друзів, пригощав їх печеною бараболею. Наприкінці життя брат переїхав на Херсонщину, там і похований. Його творіння розпорошені по всьому світу. Я радий, що частину з них вдалося повернути до Тернополя. Наша родина — з Лемківського краю, Іван учився різьбярству у дідуся. Дух Карпат, рідна Лемківщина завжди жили у його творах. Він міг весь день бродити лісом у пошуках цікавого кореня чи стовбура. Якщо знаходив те, що потрібно, вже по дорозі додому знав, що у нього вийде. Кілька штрихів — і деревина заговорила.

Мердаком не можна не захоплюватися. Свого часу твори скульптора висували на здобуття Шевченківської премії. На жаль, не судилося. Його роботи експонувалися у США, Канаді, Австрії, Німеччині, Франції, Польщі...

Друзі митця пригадали випадок із відкриттям виставки Івана Григоровича у Німеччині. Про все було домовлено, але митники заборонили вивозити скульптури. Мердак не розгубився: поїхав до Німеччини і за короткий час створив 30 робіт. Виставка відбулася. Його дерев'яні скульптури й донині прикрашають парк поблизу Гамбурга.

Тернопільський журналіст Михайло Маслій, який добре знав скульптора, розповів, як на виставку Івана Мердака в одному з німецьких міст прийшли школярі. Семикласникові сподобалася скульптура Григорія Сковороди, про що він захоплено розповів у школі. Найбільше хлопчика вразило те, що український філософ був босим і тримав у руках палицю. Директор школи і собі пішов на виставку. Вирішив придбати скульптуру Сковороди і встановити у шкільному вестибюлі як символ того, що наука не буває без бука. І донині український філософ спонукає німецьких школярів до знань.

Михайло Маслій розкритикував місцеву владу за те, що у Тернополі не шанують належно митця такого масштабу. «Багато говоримо про Європу, а пишатися митцями, як там, не прагнемо, — каже він. — На місці майстерні Івана Григоровича височіє багатоквартирний будинок, хоч тут міг бути його музей. У замку хазяйнують спортсмени, а він міг би служити мистецьким заходам. Нинішня виставка тут — скоріше виняток, аніж правило». Крім того, Іван Мердак був майстерним оповідачем. Його розповіді — чудові сюжети для короткометражок.

— Від дідуся завжди пахло деревом, — пригадує його внучка Катерина. — Він ніби зливався з ним. Його знають більше як скульптора, хоч він був ще й дуже своєрідним художником.

На виставці у замку представлено понад 20 робіт майстра. Всього ж у його доробку їх більш як півтисячі. Добре, що частина з них повернулася туди, де Івану Григоровичу найкраще творилося, де в нього залишилося багато друзів, рідні. Де його люблять.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

На виставці Івана Мердака. «Кобзар».

ПОДРОБИЦІ

Золото алхіміка Грабовського

У Центральному державному архіві-музеї літератури і мистецтва України презентували особовий фонд українського композитора-шістдесятника Леоніда Грабовського. Сам він прибув на цю церемонію із США, де живе з 1990-го. Автор передав Київському архіву нотні рукописи поки що семи своїх творів. Серед них — «Маленька камерна музика №1» для струнних, «Concerto misterioso» пам'яті Катерини Білокур, клавіри двох одноактних опер за Чеховим, партитура вокального циклу «And it will be...» на вірші Воробйова та інші.

Для автора передавати свої рукописи в інші руки — процес завжди певною мірою болісний. Але це той ступінь самоусвідомлення, коли розумієш: твоя творчість уже належить не лише тобі, а є частиною національної історії.

Аналітичної монографії, присвяченої його творчості досі нема. Досить точну оцінку Грабовському дав американський диригент Вірко Балей: назвав його піонером радянського авангарду, який з-поміж інших композиторів, котрі вийшли на міжнародну сцену в середині 60-х, здобув репутацію «найкмітливішого, найшаленішого і найбільш схильного до формального експерименту». Балей відзначав специфічне розуміння форми, емоційну суворість стилю. «Композитор, мов алхімік, перетворює прості метали на золото», — говорив про Грабовського Балей.

Грабовський — раціоналіст. Дивовижно, як в результаті простого, на перший погляд, математичного розрахунку народжується цілісний художній образ, невловимий для слів.

У такій музиці особливо важлива роль виконавця, вдумливого та уважного. На концерті, що передував презентації рукописів Грабовського, музиканти з азартом виконали його ранні твори. Живо й театрально прозвучали «Пастелі» на вірші Павла Тичини (респект солістці Тамарі Ходаковій). Сильний, емоційний (за мірками Грабовського) твір «Когда» на тексти Велимира Хлєбнікова. Харизматична, театрально обдарована солістка Інна Галатенко (мецо-сопрано) буквально зіграла цю композицію, а від фрази в її виконанні «Когда умирают люди, поют песни» стало моторошно. Достойний рівень показали у виконанні двох згаданих кантат й артисти «Київської камерати» під керівництвом Валерія Матюхіна. «Гомеоморфія 2» для фортеп'яно, абсолютно класична авангардна п'єса, в якій є щось від Кейджа і Штокгаузена, в інтерпретації Євгена Громова спровокувала асоціації з образом кристала. В «Елізі на згадку» в його ж, Громова, виконанні піаніст створив образ чогось безтілесного, легкокрилого. В інтерпретації Максима Коломійця «Мікроструктур» для гобоя-соло бракувало пластики, зате тут був переконливий «безособовий» звук, рідкісна дисциплінованість музичної організації.

Друга частина проекту планувалася як неформальне спілкування. В ньому, крім керівництва ЦДАМЛМ України та головного зберігача фондів Тамари Малярчук, взяли участь відомі київські композитори Алла Загайкевич і Олександр Щетинський, диригент Валерій Матюхін, піаніст Євген Громов, музикознавець Богдан Сюта. Виступали і колеги Грабовського, композитори його покоління Валентин Сильвестров, Святослав Крутиков, Віталій Годзяцький. Сильвестров провів паралель між музикою Грабовського і подіями на Євромайдані. «Ця музика ставить запитання, але не пропонує відповідей», — сказав він.

Олеся НАЙДЮК.

«Обіцянки нічого не варті, коли в гаманці порожньо»

Для того щоб одержати зароблене, дніпропетровські транспортники вийшли на страйк

НАДЗВИЧАЙНА СИТУАЦІЯ

Запевнення й обіцянки влади, її звіти про успіхи в боротьбі з зарплатними боргами нічого не варті, коли робота протягом декількох місяців перетворюється на «суботник». У цьому змогли на власному досвіді переконатися працівники МКП «Дніпропетровський електротранспорт», які одержали зароблене лише після того, як не вивели на лінію сотні трамваїв, створивши в місті транспортний колапс.

За словами заступника голови профкому підприємства Олени Воліної, складна фінансова ситуація формувалася протягом багатьох років. Електротранспортники мають три статті фінансування: власні доходи, фінансову підтримку й субвенції з міського бюджету за перевезення пільгових категорій пасажирів. Суми, які виділяють держава і місто, покривають потреби підприємства на три чверті. Фінансування на цей рік із запланованих 74 мільйонів гривень фактично становить 64 мільйони.

— Затримка з виплатою зарплати з початку року постійно прогресувала, — зазначила Олена Василівна. — На початок літа була заборгованість за два місяці. Співробітники зареєстрували колективний трудовий спір стосовно директора підприємства.

У вересні відбулося засідання комісії у справах трудових спорів. Після втручання міського голови Івана Куличенка зарплату за серпень було виплачено. Але на 19 грудня казначейство заборгувало вже 5345 тисяч гривень. Хоча наприкінці листопада були зареєстровані платіжні доручення, вони залишилися на рахунках обласного казначейства.

Як розповів директор підприємства Андрій Камінський, до вечора 19 грудня з рахунків обласного казначейства було нарешті виділено 3,6 мільйона гривень, завдяки чому водії трамваїв почали одержувати заробітну плату за жовтень. Решту 1,8 мільйона компенсує саме підприємство за рахунок доходів.

— Люди почали отримувати смс-повідомлення про те, що заробітна плата за жовтень почала надходити на картки, і ми будемо виводити трамваї на маршрути, — зазначив Андрій Володимирович. — До Нового року обіцяють виплатити зарплату за листопад — загалом 5,7 мільйона гривень, які має виділити міський бюджет.

«Під шумок» реформи...

Працівники підприємства стверджують, що доходи від продажу трамвайних квитків упали після запровадження у Дніпропетровську нової транспортної схеми. Наприклад, трамвайний маршрут №19 дублюють п'ять автобусних. Проте зовсім нещодавно розробники цієї схеми заявляли, що основною метою її запровадження є саме збільшення пасажиропотоку на користь електротранспорту — для підвищення його окупності. «Ми одразу ж збільшимо збори електротранспорту, мінімізуємо його витрати, — розповідав свого часу директор департаменту транспорту і зв'язку міськради Валентин Мовчан. — З моменту оновлення трамвайного парку ми зафіксували зростання доходів від електротранспорту на третину».

Депутат міськради Сергій Жуков вважає, що замість того щоб виплачувати працівникам зарплату, власні гроші підприємства йшли на так звану транспортну реформу. Кошти витратили на оплату переїзду депо №1 в приміщення, яке потребувало реконструкції і зовсім не було пристосоване для майстерень. Також під величезні кредити було закуплено трамваї 1976 і 1987 років випуску.

Винним у цій ситуації в прокуратурі області називають казначейство. Саме через невиконання платіжних доручень МКП «Дніпропетровський електротранспорт» виникла заборгованість із заробітної плати на загальну суму 3,6 мільйона гривень. На ім'я начальника Головного управління Держказначейства в області було спрямовано подання з вимогою усунути порушення бюджетного законодавства й перерахувати кошти на виплату заробітної плати. Нині подання прокурора виконано в повному обсязі.

Сто тисяч городян не дочекалися трамваїв.

ДО РЕЧІ

У МКП «Дніпропетровський електротранспорт» налічується 2500 співробітників — переважно жінки, серед яких багато самотніх матерів, які мешкають у гуртожитках. Зарплата водія трамвая становить трохи більше двох, а кондуктора — півтори тисячі гривень.

Справедливі вимоги електротранспортників.

ДОСЛІВНО

«Протягом місяця ми обіцяли виплатити людям зарплату, але із цим постійно виникали якісь проблеми, — зазначила голова профкому трамвайного депо №3 Галина Глущенко. — Коли ми повідомили, що казначейство дало розпорядження на виплату заробітної плати, то люди просто не повірили і не вийшли на роботу».

Страйкарі зібралися на території депо №3.

Грім пролунав. Поки що не хрестяться

Учора міський транспорт знову вийшов на лінії. Людей заспокоїли. Чи надовго? Де гарантії того, що завтра вимагати зароблене не вийдуть, залишивши робочі місця, працівники інших комунальних підприємств і бюджетники, яких надихнув успіх транспортників? Яка виникне ситуація, коли почнуть страйкувати медики або ЖКГ? Можливо, це стане для влади черговою «дитячою несподіваністю». Але та ж профспілка електротранспорту неодноразово попереджала про можливий розвиток подій і міськраду, й ОДА. Але доки грім не пролунав, доки місто не зупинилося, питання не вирішували.

Свою занепокоєність ситуацією з перерахуванням встановлених держвиплат висловлює багато людей. Так, через систематичне блокування коштів Держказначейством протягом року виникла заборгованість із соціальних виплат у дніпропетровському відділенні Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. «Ми були змушені неодноразово звертатися з цього приводу до Президента і Прем'єр-міністра, — зазначають у відділенні. — 63 мільйони гривень для погашення заборгованості надійшли лише минулого тижня».

А що ж казначейство? В обласному управлінні мені не відповіли — переправляли у прес-службу в Києві. А там жоден із зазначених телефонів не відповідав...

Член ініціативної групи підприємства, водій трамвая №11 Світлана Шарко в розмові з автором не приховувала обурення:

— Затримки зарплати почалися з жовтня минулого року. Гроші виплачують частинами. Людей загнали в борги, багатьом відрізали газ, електрику, воду. Хворим на хронічні недуги немає за що лікуватися. Родини голодують! Попри обіцяне підвищення розмір зарплати катастрофічно впав. Підмінні водії одержують по шістсот гривень. Раніше ми могли забезпечувати себе самі за рахунок доходів. Плюс одержували дотації з бюджету. З приходом нового керівництва весь виторг — за квитки, проїзні, рекламу тощо — надходить на єдиний рахунок управління. І грошей раптом стало не вистачати — хоча місто розраховується з нами вчасно і повністю. При тому, що зарплати простих працівників упали, фонд зарплати підприємства раптом зріс із 7,5 до 10,5 мільйона гривень. Нам постійно кажуть, що в затримках винне казначейство. Але люди не можуть зрозуміти, чому одним виплачують, а іншим — ні. Адже не казначейство це вирішує.

На тлі зниження зарплати, як наголосила співрозмовниця, керівництво підприємства вимагає від них понаднормової праці: водіїв і кондукторів бракує. Замість чотирьох змін іноді доводиться працювати без вихідних по два тижні, перебуваючи на робочому місці з сьомої ранку до дев'ятої вечора. Така робота становить серйозну небезпеку для пасажирів. І понаднормова праця чомусь не оплачується.

— Ми намагалися вирішити питання мирним шляхом, але комісії з примирення не дали результатів — начальство їхні рішення підписувало, але ігнорувало, — каже Світлана Шарко. — Хотіли відкрити трудовий арбітраж, але це довготривала й дорога процедура, на яку в нас уже не було ані коштів, ані часу. Чекати два місяці доведені до відчаю люди вже не могли. Про акцію протесту ми попереджали, але нас не почули. Завдяки страйку ми отримали перемогу. Одержали гроші за жовтень і гарантії (з боку керівництва) розрахунку за листопад до 27 грудня. Ми — мирні люди, яких довела до відчаю байдужість влади.

...Уже поставив останню крапку, але в голові продовжували звучати слова: «...Ми попереджали, але нас не почули...» Може, з таких струмочків і починаються Майдани?

ПРЯМА МОВА

«За рахунок виплати кредитів вимилися оборотні кошти комунального підприємства. Гроші, які були заплановані на виплату зарплат, було витрачено на погашення кредитів і на переїзд депо», — заявляє Сергій Жуков.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото з сайту 056.ua.

ФОТОФАКТ

Олімпійська чемпіонка з кульової стрільби Олена Костевич під час презентації оригінального календаря та прем'єри першої серії мультфільму про спортсменів у рамках глобального спортивного проекту «HEROES» на НСК «Олімпійський».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СПОРТ

Турнірна хроніка

Трентіно (Італія). XXVI Всесвітня Зимова Універсіада-2013. Лижна естафета, 3х5 км.

1. Україна (Катерина Григоренко, Марина Анцибор, Катерина Сердюк) — 42.15,1; 2. Швеція — + 3.1; 3. Казахстан — + 19.6.

Для Катерини Григоренко це вже друга золота медаль на Універсіаді. Кілька днів тому українка була першою в перегонах на 5 км вільним стилем. А її подруга Марина Анцибор виборола «бронзу».

Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга. «Азовмаш» (Маріуполь) — «Кривбас» (Кривий Ріг). 77:63 (23:9, 13:19, 15:12, 26:23). «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Черкаські Мавпи». 51:80 (15:22, 15:17, 10:21, 11:20).

Коробка повертається

Важка атлетика. Срібна призерка олімпійських ігор 2008 року українська атлетка Ольга Коробка повертається на спортивну арену. Ось уже з місяць вона щодня тренується.

«Два роки — це дуже тривалий термін, — сказала Ольга. — Довелося починати все з початку. Думаю, треба мінімум півроку, щоб відновити сили. Якщо у мене не виходитиме на перших змаганнях, я далі не продовжуватиму».

Коробку в лютому 2012-го дискваліфікували на чотири роки за вживання допінгу. Однак у грудні термін покарання скоротили на два роки.

Берлусконі влаштував родичів

Футбол. Донька екс-прем'єрміністра Італії Сільвіо Берлусконі Барбара стала віце-президентом і керуючим директором італійського футбольного клубу «Мілан», власником якого є її батько, повідомляється на www. acmilan. com.

Таке рішення було прийнято на засіданні ради директорів клубу.

Адріано Галліані, котрий обіймає посади виконавчого директора й віце-президента «Мілана», відтепер ділитиме сферу відповідальності з Барбарою Берлусконі. Галліані відповідатиме за спортивну складову, Барбара Берлусконі — за інші галузі клубного життя.

Молодший брат Сільвіо Берлусконі Паоло також став віцепрезидентом клубу.

Михайло Фоменко залишається

Федерація футболу України продовжила контракт із 65-річним українським фахівцем Михайлом Фоменком. Це питання вирішувалося вчора перед початком конгресу ФФУ.

КУРІНЬ

№ 243 (5743) СУБОТА, 21 ГРУДНЯ 2013

Сьогодні на сході та півночі країни очікується невеликий мокрий сніг та дощ. На дорогах ожеледиця. Удень стовпчик термометра коливатиметься від мінус 1 градусу до плюс 4, у Криму 5—10 тепла; у східних областях протягом доби від мінус 2 до плюс 3 градусів. У суботу в Києві мокрий сніг та 1—3 градуси тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 21 ГРУДНЯ

1928. Народився Микола Білкун — український прозаїк, письменник-фантаст і гуморист. **1944.** У складі уряду УРСР утворено Раду допомоги західним областям республіки. **1987.** Указ Президії Верховної Ради УРСР «Про приєднання до Конвенції про злочини та деякі інші акти, що вчиняються на борту повітряних суден». **1993.** Верховна Рада України прийняла Закон України «Про телебачення і радіомовлення», що визначив правові, економічні і соціальні умови функціонування, спрямовані на реалізацію свободи слова, прав громадян на отримання повної, достовірної та оперативної інформації, відкрите і вільне обговорення суспільних питань.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Репродукція плаката часів СРСР.

Ви ніколи не задумувалися, чому нас так затято запрошують в колгосп імені Митного союзу? Для його бригадира, котрий вважає трагедією XX століття розвалом великої сили — Колгоспної машини, без нас це колекутворення, як граблі без ручки. Ніби зубці є, а згрібати щось — зась. Тому-то бригадир-спортсмен, дізнавшись про це, спочатку в паніці «трішки поворушив м'язами», а затим вийняв із галіфе 15 мільярдів доларів і прикупив нас із вами. Щоб було кому воза тягнути в бік його бригадирського раю — тайги і Колими. Але ми вже там були! Ледве повернулися!

Невже знову... ляжемо кістками під колеса великої Колгоспної машини?

А може, скажемо: «Товаріщ, нам не по дорозі!».

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Практична філософія

Добре, що так влаштовано цей світ, а то я вже, було, подумав, що весь цей бардак, корупція, беззаконня — результат діяльності наших мудрих правителів.

Дефініція

Головне в боротьбі за владу — брататися з олігархами.

Земне

Мистецтво бути жінкою належить богиням.

Пустий номер

Хоч би який опір чинив мужчина жінці — проти природи не попреш.

Народна мудрість

Примусь владу слугувати людям, то вона цих людей обдере як липку.

Лакмус

Скажи мені, що ти читаєш, і я скажу, що ти вже прочитав.

Комерційна таємниця

Чому політики так рідко кажуть правду? Тому що вона найчастіше — комерційна таємниця.

Усім мовчати!

А хто скаже, що до Європи не можна йти через Азію?

Олександр ПЕРЛЮК.

Здрастуйте! Хочу запропонувати вашій увазі свого політико-сатиричного вірша у відповідь на антиукраїнську істерію, розгорнуту в російських офіційних ЗМІ. Успіхів вам у вашій боротьбі за волю і незалежність! Слава Україні!

«Кремль Украине, или Несколько слов о «Таежном союзе»

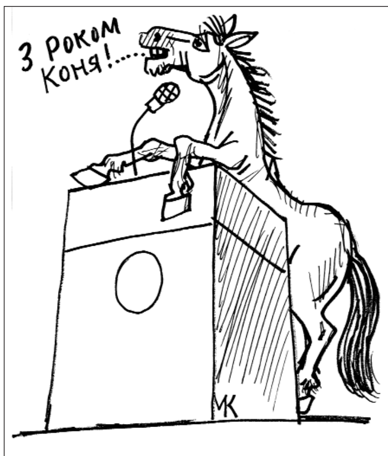
«Послухайте нас, рідни друзі»,
И те, кто клянет «комуняк»
—Забыть о «Радянськом Союзе»
Мы вам не позволим «ніяк».
Мы Сталина носим у сердца,
Связала нас кровью судьба.
От нас никуда вам не деться,
Иначе вам будет труба.
Сбирать не советуем «знову»
Майдан «помаранчевий» ваш.
А ну — по добру, по здорову
Под крылышко к нам шагом марш!
Равненье на Кремль! Ведь, ей-богу,
«Ми ж з вами едина сім'я».
А кто не пойдёт с нами в ногу,
Пеняет пусть сам на себя.
Полегче с Россией, а то ведь
С линкоров на Крым двинем рать.
Не смейте Москве прекословить!»
(Вон Миллер не даст нам соврать.)

Олександр БИВШЕВ.

Кроми
Орловської області
Росії.

Казку
Мирослава МИЛОРАДОВИЧА
«Подарунки святого Миколая»
читайте в «Курені»:
www.golos.com.ua.

ДДС — ДОДУМАЙТЕ САМІ

Курінний відгукнувся на пропозицію ватаги дотепників продовжити конкурс ДДС. Про винагороду подумаємо наступного року, а поки що заробляємо оцінки. Найкраща надрукована в «Курені» додумка додає, крім слави, ще й... бали. За кількістю набраних балів у грудні 2014-го — Року Коня — буде визначено переможця конкурсу. Отже: вперед — «На коня!».

1. Валерій Коряк, начальник управління МВС Києва (про розгін студентського Євромайдану в ніч із 29 на 30 листопада):

— Кидали з тих діжок, які там стояли, з вогнищ, кидали ось ці палки, кидали баночки із зеленим горошком...

Що це за натяк? Вони б ще овес почали кидати! Нагадую: беркут харчується лише м'ясом. Кому це ще не зрозуміло?!

(В. Романенко, Очаків).

2. Сергій Донич, перший заступник глави кримського парламенту:

— Люди, котрі стоять на Грушевського, на Майдані, — це не всі українці. Це покидьки...

Кернес, Попов, Сало, Могильов — ось еліта нації!

(Г. Макаренко, Житомир).

3. Роман Зарянов, лідер Єнакієвської молодіжної організації:

— Я був на Майдані. Там немиті сектанти співають молитви...

Шкода, що не всім Бог дав співати «шансон»!

(С. Семено, Полтавська область).

4. Юрій Луценко, лідер Євромайдану (звертається до міліції та військових не чинити репресій проти мітингувальників).

— Полковники, майори, капітани... Я вас ніколи не забуду. У вас є нині простий вибір...

...піти на деякий час під «домашній арешт», поки все закінчиться.

(М. Кольвах, Суми).

5. Володимир Путін, президент РФ (про послуги ЖКГ і не тільки):

— Та навіть у мене іноді іржава вода із труб тече...

То повидовбуйте із крану «жучки», які поставили ваші попередники.

(М. Гунько, Кіровоград).

А тепер та п'ятірка фраз, які варті уваги дотепників:

1. В. Путін, президент РФ:

— Ми не претендуємо на звання якоїсь наддержави... не робимо замах на чиїсь інтереси, нікому не нав'язуємо своє заступництво, нікого не намагаємося вчити жити...

2. Лінас Лінкявічус, міністр закордонних справ Литви (коментуючи домовленості України та Росії):

— Не буде ніякої боротьби за Україну. Це ж не бокс і не боротьба і навіть не аукціон, коли змагаються, хто заплатить більше. Від цієї схеми потрібно відійти...

3. Валерія Новодворська, російський опозиціонер (про ситуацію з Євромайданом):

— Сьогодні росіяни раби, котрі звикли вважати українців ще більшими рабами...

4. Михайло Добкін, голова Харківської ОДА:

— Кияни підтримують акції на Майдані. Отже, і розруху підтримують. Треба переносити столицю в Харків...

5. Юрій Луценко, політик, натхненник Третьої Української республіки:

— Бунт олігархів придушено дешевим газом...

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua
або поштою:
на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь»—ДДС.

Мал. Миколи КАПУСТИ, Вадима СИМИНОГИ, Василя ФЛЬОРКА та Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Ольга ВАУЛІНА, Дмитро ПОТАПЕНКО, Ірина ТИЩЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 33143

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

